

การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนช่วงชั้นที่3
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

สารนิพนธ์
ของ
เสาวณีย์ ณ์ภูฎาไกร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549

การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนช่วงชั้นที่3
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

สารนิพนธ์
ของ
เสาวณีย์ ณ์ฐฐาไกร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนช่วงชั้นที่3
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

บทคัดย่อ
ของ
เสาวณีย์ ณ์ฐฎาไกร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2549

เสาวณีย์ ญัฐฐาโกกร. (2549). การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา
ต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : ภัณฑิทวีทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์
ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 30 คน
โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลากจากนักเรียนทั้งหมดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน
615 คน ใช้เวลาในการทดลองสอน 10 คาบๆ ละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 5 สัปดาห์
ดำเนินการทดลองโดยใช้ แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized One Group Pretest – Posttest
Design

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์
ภาษาอังกฤษจากบริบทจำนวน 5 แผน แบบทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก
บริบท จำนวน 40 ข้อ แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน และบันทึกหลังการสอนของครู
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และทดสอบค่าสถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยการใช้ยุทธวิธีการเดา
ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท สามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์
ภาษาอังกฤษจากบริบทได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE USE OF STRATEGIES IN GUESSING VOCABULARY MEANING FROM CONTEXT
CLUES OF MATHAYOMSUKSA III STUDENTS, NAWAMINTHRACHINUTHIT
TRIAMUDOMSUKSANOMKLAO SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
SAOWANEE NUTTHAKRAI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
May 2006

Saowanee Nutthakrai. (2006). *The use of Strategies in Guessing Vocabulary Meaning from Context Clues of Mathayomsuksa III Students, Nawaminthrachinuthit Triamudomsuksanomklao School*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Assistant Professor Chaleosri Pibulchol.

The purpose of this research was to study the use of strategies in guessing vocabulary meaning from context clues of Mathayomsuksa III students.

The subjects were 30 Mathayomsuksa 3 students in Nawaminthrachinuthit Triamudomsuksanomklao School, studying in the 2005 academic year. The samples were selected from a population of 615 by the simple random sampling technique. The instruction was given in ten 50-minute periods. The research design was randomized one group Pretest-Posttest Design.

The research instruments were 5 lesson plans, a pretest-posttest, a learning log and a teaching log. The data were analyzed by percentage and t-test for dependent samples.

The findings of the research revealed that there was a statistically significant difference in students' ability of using strategies in guessing vocabulary meaning from context clues at .01 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

กรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และ อาจารย์เตื่อนตา เลาสุขศรี ท่านทั้งสามได้เสียสละเวลาอันมีค่า กรุณารับเป็นกรรมการสอบปากเปล่า สารนิพนธ์และให้คำปรึกษาแก้ไขสารนิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น และท่านทั้งสามยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และทำงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตาม หลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้วิจัยนั้นไม่ได้สิ้นสุดเพียงการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จได้ หากผู้วิจัยได้สัมผัสเอากระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาให้กลายเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุดและจะต้องนำเอาความรู้ที่นั่นยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า และอาจารย์อารียา กิรติชีวัน อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศที่ให้คำแนะนำ สนับสนุนและให้การช่วยเหลือดูแลเรื่องแผนการสอน ใบงาน และแบบทดสอบในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้จนประสบความสำเร็จในการศึกษา

เสาวณีย์ ณีฐฐาไกร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งมาดของการค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการค้นคว้า	3
ขอบเขตของการค้นคว้า.....	3
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	3
ระยะเวลาในการทดลอง	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐาน	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	6
คำศัพท์	7
ความหมายของคำศัพท์	7
ความสำคัญของคำศัพท์	8
ยุทธวิธีการเดาความหมายภาษาอังกฤษ	8
ความหมายของยุทธวิธี	8
ความสำคัญของยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	9
ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท.....	10
เทคนิคการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
งานวิจัยภายในประเทศ	27
งานวิจัยต่างประเทศ	28
3 วิธีดำเนินการ	31
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	32
การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	38
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า.....	44
การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สรุปการศึกษาค้นคว้า.....	46
อภิปรายผล.....	46
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	55
ภาคผนวก ก. ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ.....	57
เปรียบเทียบความสามารถการใช้ยุทธวิธีเดาความหมาย	
คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำแนกเป็นรายชื่อ.....	58
เปรียบเทียบการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ของ	
นักเรียนก่อนและหลังการทดลอง.....	60
ภาคผนวก ข. แบบทดสอบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์.....	63
ตัวอย่างแผนการสอน แบบฝึกหัด.....	70
แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน.....	76
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	78

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	35
2 แบบเปรียบเทียบการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง.....	38
3 สรุปบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน.....	40
4 สรุปบันทึกหลังการสอนของครู.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศและใช้ในการศึกษา ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดให้เป็นภาษาชั้นพื้นฐานที่ต้องใช้เรียนในโรงเรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ติดต่อสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ. 2544: 17) จึงกำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้นตลอดหลักสูตร ดังนี้คือ ช่วงชั้นที่ 1(ป.1-ป.3) ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) และช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6)

ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่านและเขียนนั้น ทักษะการอ่านนับว่าเป็นทักษะที่ใช้มากในชีวิตประจำวันเพราะเป็นทักษะที่นักเรียนนำมาใช้แสวงหาความรู้เพื่อความเข้าใจความบันเทิง เตรียมตัวในการศึกษาต่อและพัฒนาตนเองให้ถึงพร้อมกับการรับส่งข้อมูลข่าวสารและให้สามารถก้าวทันโลกในยุคปัจจุบัน อย่างไรก็ตามการที่จะให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษและเห็นประโยชน์ในการอ่านและรักการอ่านแล้ว ครูควรมีการเตรียมการสอนที่ดี ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการเรียนการสอน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมซึ่งเป็นตัวช่วยที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจให้มากขึ้น (เวรดี หิรัญ. 2537: 149) ขณะที่ สมุทพร เซ็นชวนิช (2540: 15) กล่าวว่า อุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งของนักเรียนไทยด้านการอ่านภาษาอังกฤษคือการไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ซึ่งทำให้ไม่สามารถเข้าใจประโยคที่อ่านและส่งผลนำไปสู่ความไม่เข้าใจต่อสิ่งที่อ่านในที่สุด

จอห์นสัน; และแพร์สัน (Johnson; & Pearson. 1978) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ว่า เด็กที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อยหรือไม่ได้รับการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่ดีจะไม่สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้ซึ่งสอดคล้องกับ ลอง; และริชาร์ด (Long; & Richards.1987: 100-101) กล่าวว่าความรู้ด้านคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในด้านการอ่านขณะที่ โคดี้; และฮักกิน (Coady; & Huckin. 1999:196) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าการรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในทุกระดับการศึกษาของผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งและที่สอง ยิ่งระดับการศึกษายิ่งสูงเท่าใดความจำเป็นในการเรียนรู้คำศัพท์ยิ่งต้องมากขึ้นเท่านั้น

เฟรดริคสัน (Fredrickson.1994: 1-5) กล่าวว่าคำศัพท์เป็นหัวใจสำคัญในการสอนภาษา ต่างประเทศและวิธีที่ดีที่สุดในการสอนคำศัพท์คือ การสอนโดยวิธีฝึกการใช้คำศัพท์ในบริบทซึ่งการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีนี้จะเป็นพื้นฐานอย่างดีในเรื่องของการอ่านเพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำหนึ่งๆ อาจมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของรูปประโยคที่คำศัพท์คำนั้นปรากฏอยู่ และบริบทเป็นสิ่งที่ช่วยชี้แนะเกี่ยวกับความหมายของคำที่ยังไม่ทราบซึ่งมาจากการสังเกตคำหรือประโยคที่อยู่ใกล้กับคำที่ไม่ทราบ

ฟินอคเชียโร (Finoechiaro. 1974) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ว่าครูควรสอนให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทและควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อการนำไปใช้ในสถานการณ์เพื่อการติดต่อสื่อสาร ขณะที่เนชั่น (Nation.1980:18-23) ให้เหตุผลว่าความหมายของคำศัพท์จะขึ้นอยู่กับคำอื่นๆ ที่อยู่ข้างเคียงดังนั้น คำศัพท์จึงควรสอนในบริบทเพราะคำศัพท์ในภาษาอังกฤษมีจำนวนมาก และเวลาเรียนในชั้นมีจำกัดซึ่งนักเรียนต้องเรียนสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากคำศัพท์อีกด้วย

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ประจำปีการศึกษา 2545 (นวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. 2546) ซึ่งผู้วิจัยทำการสอน พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุงและจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่านักเรียนไม่ให้ความสนใจต่อการอ่านดีเท่าที่ควร จึงทำให้ผลการเรียนด้านการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ควรแก้ไขปรับปรุง จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักเรียนจะมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องราวขณะอ่านตลอดจนเกิดความสนใจที่จะติดตามการอ่านต่อไปอย่างต่อเนื่อง ประการสำคัญคือนักเรียนควรมีความรู้ ความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องในขณะที่ทำการอ่านเพราะความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์เปรียบเสมือนเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในการอ่าน

ผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษาและการศึกษาค้นคว้างานวิจัยด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ประสบผลสำเร็จดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนยังขาดความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษขณะทำการอ่าน ผู้วิจัยจึงคิดยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทขึ้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนและต้องการทราบผลของการใช้ ดังนั้นจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาผลของการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ทั้งนี้เพื่อผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนต่อไป

ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นยุทธวิธีที่มีความสำคัญมากเพราะจะทำให้นักเรียนเกิดความคิดวิเคราะห์ด้านความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษขณะทำการอ่านอย่างมีเหตุผลและถูกวิธีโดยไม่ต้องเสียเวลากับการใช้พจนานุกรมเป็นการประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและเหมาะสมกับการเรียนในยุคปัจจุบันเพราะทุกคนต้องแข่งขันกับเวลา ยุทธวิธีนี้ใช้ได้กับนักเรียนในทุกระดับชั้นตลอดจนผู้ที่สนใจและรักการอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไป

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

ความสำคัญของการค้นคว้า

จากผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนจะได้บทเรียนด้านการใช้ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากบริบทสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า และผู้ที่สนใจโดยทั่วไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 615 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 615 คน การจัดกิจกรรมทดลอง การเรียนการสอนใช้นอกเวลาเรียนและได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองแล้ว

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

แผนการสอนยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำนวน 5 แผน ซึ่งประกอบด้วยยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบท 3 ด้าน คือ

1. บริบทด้านความหมาย จำนวน 2 แผน
2. บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน จำนวน 1 แผน
3. บริบทด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค จำนวน 2 แผน

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองสอนเป็นเวลาจำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท** หมายถึง การเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ทราบความหมายของคำศัพท์นั้นได้อย่างถูกต้อง โดยการวิเคราะห์บริบท ดังต่อไปนี้

1.1 บริบทด้านความหมาย (Semantics context)

1.1.1 การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทชนิดคำจำกัดความ (Definition analysis) เช่น A chemical reaction involving different atoms, in which chemical bonds are formed, or broken, or both.

1.1.2 การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทชนิดการยกตัวอย่าง (Example analysis) เช่น You can't rely on her. For example, she arrived an hour late for an important meeting yesterday.

1.1.3 การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทชนิดการกล่าวซ้ำ (Restatement analysis) เช่น Biennials, that is to say, plants which become full – grown in two years and then die, are common in this area.

1.1.4 การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์ บริบทชนิดคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นเฉพาะกลุ่ม (Superordination analysis) เช่น There are doves, parrots, pigeons, in fact birds of all kinds.

1.2 บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation markers) ได้แก่ การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทชนิดการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมาย comma (,) colon (:)

semicolon (;) และ parentheses (.....)

1.3 บริบทด้านตัวนำอนุประโยค (Clause markers) ได้แก่

1.3.1 การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์ข้อความที่ขยายหรือเพิ่มรายละเอียดคำนามที่อยู่ข้างหน้าตัวนำอนุประโยค (Modifier clause markers) มีตัวนำอนุประโยคเช่น who, whom, whose, which, that เป็นต้น

1.3.2 การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์ข้อความที่บอกเกี่ยวกับเวลา (Time clause markers) มีตัวนำอนุประโยค เช่น while, when, whenever, till, before, after, since เป็นต้น

1.3.3 การเดาความหมายคำศัพท์จากการวิเคราะห์ข้อความที่บอกเกี่ยวกับสถานที่ (Place clause markers) มีตัวนำอนุประโยค เช่น where, whereby, whenever, whereof เป็นต้น

2. **บริบท (Context)** หมายถึง คำ กลุ่มคำ ประโยค หรือเครื่องหมายวรรคตอนที่แวดล้อมอยู่ข้างเคียงคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย ได้แก่บริบทด้านความหมาย เครื่องหมายวรรคตอน และตัวนำ อนุประโยค

3. **ตัวชี้แนะ (Clue)** หมายถึง คำ กลุ่มคำ และเครื่องหมายวรรคตอน ที่ทำหน้าที่เป็นตัวช่วย ให้ทราบความหมายที่ชัดเจน แน่นนอน ของคำศัพท์ยาก หรือคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย ดังนี้

3.1 ตัวชี้แนะบริบทชนิดคำจำกัดความ เช่น is, are, was, means, is called, เป็นต้น

3.2 ตัวชี้แนะบริบทชนิดการกล่าวซ้ำ เช่น or, that is, that is to say, เป็นต้น

3.3 ตัวชี้แนะบริบทชนิดการยกตัวอย่าง เช่น such as, for example, like, เป็นต้น

3.4 ตัวชี้แนะบริบทชนิดคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นเฉพาะกลุ่ม เช่น birds, vehicles เป็นต้น (คำว่า birds มีความหมายครอบคลุม ชื่อ ชนิด หรือ ประเภท ของนก เช่นเดียวกับ คำว่า vehicles มีความหมายครอบคลุม ชนิดและประเภทของยานพาหนะ)

3.5 ตัวชี้แนะชนิดเครื่องหมายวรรคตอนเช่นเครื่องหมาย comma (,) colon (:) semicolon (;) และ parentheses (.....) เป็นต้น

3.6 ตัวชี้แนะบริบทชนิดตัวนำอนุประโยค เช่น who, whose, which, when, และ where เป็นต้น

สมมติฐาน

การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทจะทำให้ประสิทธิภาพการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประกอบกรวิจัยเพื่อเสนอเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. เทคนิคการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ต่างๆตามที่ต้องการนั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้ด้านภาษาหลายด้านได้แก่ คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้าง ความรู้ในเรื่องของการหาความหมายและการตีความประกอบกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้อ่าน ซึ่งจะช่วยทำหน้าที่เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจรวมทั้งความรู้และประสบการณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ฝึกฝนและสร้างสมไว้

วีลเซอร์ (Visser.1990) ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน

เรดเวย์ (Redway. 1991: 11) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อ่านกับจุดมุ่งหมายของการอ่าน ของผู้อ่าน แต่ละคน

คลอเลย์; และเมาท์เทน (Crawley; & Mountain. 1995) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นความสามารถในการจัดระบบและเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่านเข้ากับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วได้อย่างเหมาะสม

สมุท เซ็นเซวานิช (2540: 37) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าหมายถึง ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ตติยา เมฆประยูร (2544: 27) ได้สรุปว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจกับภาษาที่ปรากฏในข้อความที่อ่านโดยใช้ความสามารถทางภาษากับความรู้เดิมเชื่อมโยงความรู้ในการค้นหาความหมาย จับใจความสำคัญ สรุปตีความ เข้าใจความหมายแฝง และประเมินสิ่งที่อ่านได้ตรงตามความตั้งใจของผู้เขียน

สรุปได้ว่า ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย กระบวนการ ความสัมพันธ์ การจัดระบบ และประเมินสิ่งที่อ่านให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน

คำศัพท์

เป็นที่ยอมรับกันว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนภาษานักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. ความหมายของคำศัพท์

รูบิน (Rubin. 1979: 64) ได้ให้คำจำกัดความของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์หมายถึง คำทุกคำในภาษาที่นำมาใช้และเป็นที่ยอมรับในเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการอาชีพหรือโดยทั่วไป คำศัพท์อาจ ได้แก่ รายการคำ หรือวลี ที่ถูกจัดเรียงตามระบบการเรียงอักษร พร้อมกับมีการอธิบายความหมาย แปลหรือยกตัวอย่างประกอบ ริชาร์ด (Richards. 1994: 307) กล่าวว่าคำศัพท์หมายถึงคำทั้งหมดซึ่งเป็นคำได้ทั้ง คำโดด คำประสม และสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาษา

ศิธร แสงธนู; และคิด พงศทัต (ตติยา เมฆประยูร. 2544: 9; อ้างอิงจาก ศิธร แสงธนู; และคิด พงศทัต 2521. คู่มือครูภาษาอังกฤษ ทฤษฎี และปฏิบัติ. หน้า 35) กล่าวถึงคำศัพท์ว่า คำศัพท์ คือ กลุ่มเสียง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง และได้แบ่งความหมายคำศัพท์ออกเป็น 4 นัย คือ

1. ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical meaning)
2. ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological meaning) ศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ลำพัง โดด ๆ จะเดาความหมายได้ยาก
3. ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่การเรียงลำดับคำ (Syntactical meaning)
4. ความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปตามเสียงขึ้นหรือลงที่ผู้พูดเปล่งออกมา (Intonation meaning)

ความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่าคำศัพท์ คือ กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งที่มีความหมาย ซึ่งเป็นได้ทั้งคำโดด คำผสม รายการคำ หรือวลี ในภาษาทั้งหมดที่ถูกใช้ และเป็นที่ยอมรับเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติ หรือโดยทั่วไป

2. ความสำคัญของคำศัพท์

คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาในขณะที่ทำการอ่าน ผู้ที่มีความรู้คำศัพท์มากย่อมเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าผู้ที่รู้คำศัพท์น้อย ความสำคัญของคำศัพท์มีดังนี้

ฟินอกเซียโร (Finocchiaro. 1974: 73) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสาร ผู้เรียนภาษาที่มีปัญหาในเรื่องคำศัพท์จะมีปัญหาในการสื่อสารด้วย กาเดสซี (Ghadessy. 1995: 24) ได้แสดงความคิดเห็นว่าคำศัพท์มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ดังที่ โคดี้; และฮักกิน (Coady; & Huckin. 1999: 196) มีความเห็นว่าคุณศัพท์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในทุกระดับการศึกษาของผู้เรียนภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ยิ่งระดับการศึกษายิ่งสูง ความจำเป็นในการเรียนรู้คำศัพท์ยิ่งต้องมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

ศิริพร ลิ้มตระการ (2535: 13) กล่าวว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ผู้ที่มีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่มากพอ จะพบกับปัญหาด้านการอ่าน และในด้านการเขียน ถ้าผู้เขียนรู้คำศัพท์น้อยก็ไม่สามารถเขียนข้อความเพื่อสื่อความหมายตามที่ต้องการได้ เช่นที่ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2542: 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่าเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญ คำศัพท์อาจก่อให้เกิด ความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ ตื่นเต้น และเร้าใจต่อผู้อ่านหรือผู้ฟังได้

ตติยา เมฆประยูร (2544 : 10) สรุปไว้ว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจต่อการเรียนภาษาทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการอ่านการรู้ความหมายคำศัพท์ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ถึงความสามารถและพัฒนาการทางภาษา ในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของยุทธวิธี

คำว่า ยุทธวิธี มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า เทคนิค (Technique) และกลยุทธ์ (Tactics) นอกจากนี้ ตติยา เมฆประยูร (ตติยา เมฆประยูร. 2544: 11; อ้างอิงจาก John. 1996: 643-665) ได้ให้ความหมายของยุทธวิธี ว่าเป็นวิธีการที่หลากหลายเฉพาะคน ที่ผู้เรียนนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้คำศัพท์ การจดจำ การเก็บข้อมูล และการนำข้อมูล เกี่ยวกับคำศัพท์มาใช้ใหม่เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพ และการนำคำศัพท์มาใช้ใหม่

โรบิน; และริชาร์ด (Robin. 1979: 20-21; Richards. 1994: 7-8) ได้ให้ความหมายคำว่า ยุทธวิธี หมายถึงเทคนิคการเรียนรู้หรือเครื่องมือที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเรียน โดยอาศัยกระบวนการใช้ความรู้และความคิด

อาจกล่าวได้ว่า ยุทธวิธี นั้นหมายถึงเครื่องมือที่นำมาใช้แก้ปัญหาโดยอาศัยกระบวนการการใช้ความรู้ และความคิดซึ่งมีเทคนิคการใช้เฉพาะคน

2. ความสำคัญของยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เนชั่น ออกฟอร์ด; และกูเกอร์ (Nation. 1990: 130; Oxford; & Crookall. 1994: 232) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับยุทธวิธีในการเดาคำศัพท์ว่า คือการเรียนรู้คำศัพท์ โดยเฉพาะการเดาความหมายของคำศัพท์ เพราะนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาด้านคำศัพท์ของตนเองแล้ว ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอีกด้วย ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ ได้มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของยุทธวิธีการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ไว้ดังนี้

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2542 : 91) ให้ความคิดเห็นว่าการที่ผู้อ่านจะอ่านข้อความให้เข้าใจได้อย่างถูกต้องนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้เข้าใจในความคิดของผู้เขียนได้อย่างชัดเจน ความรู้ต่าง ๆ ในเรื่องการหาความหมายศัพท์ให้ถูกต้องจึงจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม จะเป็นอุปสรรคต่อการอ่านอย่างมาก ทำให้การอ่านต้องหยุดชะงักบ่อย ๆ และทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายได้ ดังนั้นการศึกษาการเดาความหมายศัพท์อย่างถูกวิธีจะเป็นการประหยัดเวลาในการค้นหาความหมายศัพท์ จากพจนานุกรมได้มาก นักเรียนจึงควรฝึกฝนตนเอง โดยการศึกษาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสื่อหรือเครื่องชี้แนะและนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการอ่านงานเขียนต่าง ๆ ผู้เขียนแต่ละท่านต่างก็มีความถนัดในการเขียนที่แตกต่างกัน บางท่านเมื่อใช้คำศัพท์ยาก ๆ ก็จะเขียนความหมายบอกไว้ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายคำศัพท์ในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น บอกความหมายคำศัพท์ยากไว้ในวงเล็บบ้าง การให้ความหมายเหมือน หรือคำตรงกันข้ามบ้าง และบางท่านก็จะอธิบายความหมายคำศัพท์โดยการยกตัวอย่าง เป็นต้น

สรุปได้ว่า ยุทธวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มีความสำคัญและช่วยให้นักเรียนพัฒนาคำศัพท์ของตนเอง ทำให้เรียนรู้คำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ไม่เสียเวลา และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอีกด้วย

3. ประเภทของยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาได้เสนอแนะประเภทของยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถสรุปได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท ดังนี้

1. การวิเคราะห์บริบท (Contextual analysis)
2. การวิเคราะห์โครงสร้างคำ (Word analysis)

ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์บริบท (Contextual analysis)

ฮุก; และสตีเวนส์ (Hook; & Stevens. 1971: 98-114) กล่าวว่า บริบท หมายถึง ข้อความ หรือเครื่องหมายวรรคตอนที่ทำให้ผู้อ่านสามารถตีความหรือคาดคะเนข้อความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่ง เฟรดริกสัน (Fredrickson. 1994: 5) เห็นว่าอาจเป็นคำเพียงไม่กี่คำ หรืออาจครอบคลุมทั้งย่อหน้า ทั้งบท

สมุทธร เซ็นเซาวิช (2540: 15) ได้ให้ความหมายว่าบริบท (Context) คือ ข้อความ หรือใจความที่อยู่ใกล้ ๆ กับข้อความที่กำลังอ่าน ซึ่งอาจจะมาข้างหน้าหรืออยู่ถัดไปก็ได้ ในขณะเดียวกัน สุณีจ สุทัศน์วิบูลย์ (2543: 2) ให้ความหมายว่า บริบท (Context) คือ คำหรือข้อความที่อยู่รอบ ๆ ตัวที่เราไม่รู้จักร มาจากคำในภาษาละติน "Contextus" ซึ่งมีความหมายว่า to weave together หรือรวมเข้าด้วยกันเป็นข้อความ ซึ่ง เพ็ญศรี รังสิยากุล (2545 : 91) กล่าวว่า บริบทหมายถึง สื่อหรือเครื่องชี้แนะที่ผู้เขียนนำมาใช้เพื่อบอกให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายคำศัพท์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บอกความหมายศัพท์ยากไว้ในวงเล็บบ้าง ให้ความหมายเหมือน หรือคำตรงข้ามบ้าง หรืออธิบายคำศัพท์โดยการยกตัวอย่าง เป็นต้น

สรุปได้ว่า บริบท หมายถึง คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายวรรคตอนที่แวดล้อม คำศัพท์ ที่ไม่รู้ความหมาย

การวิเคราะห์บริบท (Contextual analysis)

วิลลามิน; และแกทไมแทน (Villamin; & Gatmaitan. 1987: 59) ได้แสดงความคิดเห็นว่า บริบท เป็นคำ หรือประโยค ซึ่งอยู่รอบ ๆ หรือข้างเคียงคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และเป็นสิ่งที่ชี้แนะเพื่อให้ผู้อ่านเดาความหมายคำศัพท์ได้ อาจปรากฏในลักษณะที่เป็นคำ (Word) วลี (Phrase) อนุประโยค (Clause) หรืออนุเขต (Paragraph) ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นสิ่งชี้แนะ (Clue) ที่ผู้อ่านสามารถนำมาช่วยในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจได้ เพราะโดยปกติแล้ว ผู้เขียนมักจะให้ความหมายคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจว่าผู้อ่านรู้ความหมายไว้ในรูปแบบต่างๆ และเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายคำศัพท์ดังกล่าว ผู้เขียนจึงแสดงตัวชี้แนะ (Clue) เหล่านี้ไว้ในงานเขียนของตน

ในการวิเคราะห์บริบท ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะบริบทต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายท่านได้แบ่งการวิเคราะห์บริบท (Contextual analysis) ดังนี้คือ

1. คำจำกัดความ (Definition) (สมุทธร เซ็นเซาวิช. 2540: 15; และ สุณีจ สุทัศน์วิบูลย์. 2543: 5; Rubin. 1993: 253; Crawley; & Mountain. 1995: 83) นักเขียนหลายท่านได้ให้ความหมายคล้ายกันว่า เป็นการบอกความหมายหรือให้คำจำกัดความ โดยตรงกับ

คำศัพท์ ซึ่งผู้เขียนอาจจะใช้วิธีอธิบายคำ ซึ่งอาจปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ กัน มีตัวชี้แนะช่วยในการสังเกต ได้แก่ means, be defined as, verb to be เป็นต้น เช่นประโยค A chemical reaction is an interaction involving different atoms, in which chemical bonds are formed, or broken, or both.

2. การกล่าวซ้ำ (Restatement) (สุนิจ สุตัณฑวิบูลย์. 2543 : 5 ; Long; & Richards. 1987 : 315) นักเขียนหลายท่านได้ให้ความหมายคล้ายกันว่า เป็นการกล่าวซ้ำความหมายโดยใช้คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกับข้อความเดิม หรือมีตัวชี้แนะเพื่อช่วยในการสังเกต เช่น that means, that is, that is to say, or เป็นต้น เช่นประโยค Biennials, that is to say, plants which become full-grown in two years and then die, are common in this area.

3. การยกตัวอย่าง (Example) (สุนิจ สุตัณฑวิบูลย์. 2543: 11; Long; & Richards. 1987: 315; Crawley; & Mountain. 1995: 83; Gallagher. 1999: 390-392) มีนักเขียนหลายท่านให้ความหมายคล้ายกันว่า การยกตัวอย่างหมายถึงคำที่แทนทั้งหมด หรือกลุ่ม 1 กลุ่ม เป็นการให้ตัวอย่าง ที่ชี้เฉพาะ หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์คำนั้น ซึ่งมีคำชี้แนะ เช่น such as, like, for example เป็นต้น เช่นประโยค The remuneration for many jobs can vary greatly. For example, one can earn the minimum wage at the Pizza Pub, \$ 5.50 an hour at a department store, or \$ 4.50 an hour at the Bargain Toy Store.

4. การเปรียบเทียบ (Contrast) (นเรศ สุรสิทธิ์. 2548: 183; Crawley; & Mountain. 1995: 83; Gallagher. 1999: 390-392) นักเขียนหลายท่านได้ให้ความหมายคล้ายกันว่า เป็นการใช้คำหรือวลีที่บอกความหมายตรงกันข้าม มีคำชี้แนะ เช่น but, although, while, however เป็นต้น เช่น ประโยค Although she was late, she didn't miss her plane.

5. คำเหมือน (Synonym context clues) (เพ็ญศรี รังสิยากุล. 2545: 77; Long; & Richards. 1987: 315-316; Rubin. 1993: 255) นักเขียนหลายท่านได้ให้ความหมายว่า ผู้เขียนอาจใช้ศัพท์ยาก แต่อาจให้ความหมายศัพท์ตัวเหมือนไว้ในข้อความถัดมา ซึ่งจะตั้งอยู่ใน Parts of speech เดียวกันกับคำศัพท์ยากคำนั้นๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น When she finished the resume, she gave it to the secretary.

6. คำตรงข้าม (Antonym context clues) (เพ็ญศรี รังสิยากุล. 2545: 81; Long; & Richards. 1987: 316; Rubin. 1993: 255) นักเขียนหลายท่านได้ให้ความหมายคล้ายกันว่า เป็นการแสดงความขัดแย้งกันกับสิ่งที่กล่าวในตอนแรกเสมอ มีคำชี้แนะ เช่น on the other hand, as oppose to, but และ while เป็นต้น เช่นประโยคว่า Eillen manages money judiciously while I manage money unwisely.

7. คำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นเฉพาะกลุ่ม (Superordination) (Fredrickson. 1994: 19-20) ว่าเป็นการใช้ศัพท์หมวดหรือคำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นมาช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ เช่นประโยค There are doves, parrots, pigeons, in fact birds of all kinds.

8. สาเหตุ-ผล (Cause-effect) (นเรศ สุรสิทธิ์. 2548: 182; Boning. 1995: 2-8) นักเขียนได้ให้ความหมายคล้ายกันว่า ผู้อ่านสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้จากสิ่งที่เกิดขึ้นโดยเป็นผลของอีกส่วนหนึ่ง มักมีตัวชี้แนะเช่น เช่น because, why และ reason เช่น ประโยคว่า Miss. Apinya joined a health club because she wanted to get in shape.

การวิเคราะห์บริบทด้านความหมาย (Semantics analysis)

คลาร์ค; และเนชั่น (Clarke; & Nation. 1980) มีความเห็นว่า การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยบริบทเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับการตีความหมายของคำ และผู้อ่านควรทราบด้วยว่าบริบทมีทั้งแบบที่ต้องอาศัยโครงสร้างและแบบที่ต้องอาศัยความหมาย (Semantics analysis) ผู้สอนควรจะเน้นเรื่อง การซ้ำซ้อนภาษา (Redundancy of language) โดยผู้สอนอาจยกตัวอย่างชนิดต่าง ๆ ของบริบทที่ใช้สำหรับการตีความหมายของคำให้ผู้เรียนเห็นได้อย่างชัดเจน คลาร์ค; และเนชั่น ได้ยกตัวอย่างของบริบทไว้ 3 ชนิด ดังนี้คือ

1. การเขียนคำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายกับคำที่ยาก (Synonym in apposition) เช่น Our uncle was a nomad, an incurable wanderer who never could stay in one place.

2. การให้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำยาก (Antonym) เช่น While the aunt loved Marty deeply, she absolutely despised his twin brother Smarty.

3. การให้สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องช่วยในการตีความหมายของคำยาก (Cause and effect) เช่น By surrounding the protesters with armed policeman, and by arresting the reader of the movement, the rebellion was effectively guarded.

นอร์ริส (Norris. 1975: 207) ได้จำแนกประเภทของบริบทออกเป็น 5 ชนิด ดังนี้

1. บริบทด้านคำจำกัดความ (Definition)
2. บริบทด้านประสบการณ์ (Experience)
3. บริบทด้านความแตกต่างระหว่างคำ ที่ต้องการทราบกับคำที่ทราบความหมายอยู่แล้ว (Comparison and contrast)

4. บริบทด้านความหมายเหมือน (Synonym)

5. บริบทด้านการคำที่มีความหมายตรงข้าม (Antonym)

เดตัน; และเฟรดริกสัน (Deighton. 1973: 30-270; & Fredrickson. 1994: 5) ได้แบ่งบริบทไว้ดังนี้

1. คำจำกัดความ (Definition)
2. การกล่าวซ้ำ (Restatement)
3. การยกตัวอย่าง (Example)
4. การเปรียบเทียบ (Contrast)
5. คำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นเฉพาะกลุ่ม (Superordination)

การวิเคราะห์บริบท ด้านเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations analysis)

ตัวชี้แนะที่ช่วยทำให้นักเรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ในขณะอ่านอีกประเภทหนึ่ง คือ บริบทที่เกิดจากการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

คุก (Cook. 1971: 98) ให้ความหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอนว่า ผู้เขียนใช้เพื่อเป็นการช่วยให้ผู้อ่านตีความได้อย่างชัดเจน แทนที่จะใช้เฉพาะในงานเขียนของเขาเพียงอย่างเดียว และเครื่องหมายวรรคตอนมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการคือ ช่วยให้ผู้เขียนสามารถเขียนให้ผู้อ่านตีความได้ และช่วยในการคาดคะเนของผู้อ่านอีกด้วย

คาร์ลิน (Karlin. 1971: 194) กล่าวว่า เครื่องหมายวรรคตอน มีความสำคัญต่อการอ่านอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นสัญญาณ (signal) ที่นำไปสู่ความหมาย ผู้เขียนควรจะได้รับ การฝึกให้รู้จักการถามตนเองว่า เครื่องหมายวรรคตอนแต่ละชนิดบอกให้ทราบว่ามีถึง สิ่งใดบ้าง และในขณะเดียวกันก็ควรจะได้รับ การฝึกให้รู้จักคาดคะเนข้อความที่ต่อจากเครื่องหมายวรรคตอนอีกด้วย

ฮุก; และสตีเวนส์ (Hook; & Stevens.1971: 194-195) กล่าวว่าประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของเครื่องหมายวรรคตอนทุกชนิด คือ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ เพราะเครื่องหมายวรรคตอนเป็นรหัส (Code) ซึ่งทั้งที่ผู้เขียนและผู้อ่านควรจะเข้าใจ และเมื่อทั้งคู่ต่างก็ทราบหน้าที่เฉพาะอย่างของแต่ละเครื่องหมายแล้ว การสื่อความหมายโดยการเขียนก็จะง่ายขึ้น เพราะถ้าผู้อ่านตีความจากเครื่องหมายวรรคตอนผิดๆ หรือขาดการสังเกตแล้ว ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการอ่านอย่างยิ่ง

คอลลินส์ (Collins. 1976: 1) ได้ยกตัวอย่างให้เห็นถึงความสำคัญของเครื่องหมายวรรคตอน โดยอาศัยประโยคง่าย ๆ คือ

What are we having for lunch, Jeff?

What are we having for lunch? Jeff?

ประโยคแรกเป็นการถามคนที่ชื่อ Jeff ส่วนประโยคหลังเป็นการถามใครก็ไม่ทราบ พอถามเสร็จก็เสนอต่อไปว่า สิ่งที่น่าจะเป็นอาหารมื้อกลางวัน คือ Jeff ซึ่งจะเห็นได้ว่าเครื่องหมาย

Comma และเครื่องหมาย Question mark ที่อยู่หลังคำว่า lunch มีความสำคัญต่อความหมายของประโยคอย่างยิ่ง ทิงเกอร์ (Tinker. 1975: 241) กล่าวไว้ว่า การอ่านเครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และอย่างมีความหมายจะมีส่วนช่วยในการอ่านอย่างยิ่ง นอกจากนี้การที่ไม่ใส่ใจในความสำคัญของเครื่องหมายวรรคตอนในขณะที่อ่านย่อมทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจประโยค หรือส่วนที่ใหญ่กว่าได้อย่างถูกต้องชัดเจน ดังนั้น ผู้เรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนง่ายๆ อย่างชัดเจนเพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของเครื่องหมายวรรคตอนที่มีต่อความหมายของประโยคที่อ่าน

เบเกอร์ (Baker. 1974: 73-74) กล่าวว่า การที่จะอ่านได้ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้เรื่องเครื่องหมายวรรคตอนเป็นเครื่องช่วยด้วยเช่นกัน เป็นต้นว่า หากผู้เขียนมาใช้เครื่องหมาย วงเล็บ () (Parentheses) กับคำใดก็แสดงว่าผู้เขียนต้องการจะเน้นความสำคัญของคำนั้น และเมื่อผู้เขียนคั่นระหว่างวลีสองวลีด้วยเครื่องหมาย Dash (-) ก็แสดงว่าผู้เขียนต้องการจะเพิ่มข้อความที่เพิ่งคิดได้เติมเข้าไปในประโยคเดิมอีก เพื่อเป็นการอธิบายข้อความนั้นๆ เพิ่มเติม ดังเครื่องหมายจุลภาค มหัพภาคคู่ อัฒภาค ใช้ดังนี้

1. เครื่องหมายจุลภาค , (Comma) ใช้เพื่อประโยชน์ดังต่อไปนี้

1.1 เพื่อแยกคำหรือกลุ่มของคำในเรื่องเดียวกันเมื่อเขียนติดต่อกันไปตามลำดับ

1.2 เพื่อแยกคำตอบ Yes หรือ No ออกจากข้อความที่ใช้อธิบายความเพิ่มเติม

จากการตอบ Yes หรือ No

1.3 เพื่อแยกข้อความที่เขียนให้ย่ำหรือขยายนาม สรรพนาม

1.4 เพื่อแยกคำหรือข้อความที่แทรกขึ้นกลางประโยค

1.5 เพื่อแยกอนุประโยคออกจากमुख्यประโยค ในกรณีที่ต้องการให้อนุประโยค

นำหน้าमुख्यประโยค

1.6 เพื่อแยกวิเศษณ์วลีซึ่งเขียนอยู่ในรูปของคำกริยา

2. เครื่องหมายมหัพภาคคู่ : (Colon) ใช้เพื่อช่วยให้ผู้อ่านทราบได้ทันทีว่าข้อความที่อยู่หลังมหัพภาคคู่ นั้น เป็นข้อความที่ใช้สำหรับอธิบายข้อความที่อยู่หน้าเครื่องหมาย

3. เครื่องหมายอัฒภาค ; (Semicolon) ใช้เพื่อประโยชน์สำคัญๆ 2 ประการ

3.1 เพื่อแยกส่วนที่มีความสำคัญเท่ากันในประโยค (Coordinate parts of a sentence) เมื่อส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ใช้เครื่องหมายจุลภาคอยู่แล้ว

3.2 เพื่อแยกอนุประโยคที่มีความสำคัญเท่ากันในกรณีที่ไม่ต้องการใช้คำสันธานเชื่อม

ซินท์ (Zintz. 1975: 291) กล่าวว่า การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังตัวอย่างดังนี้

Mary said Grace failed the test.

“ Mary ”, said Grace, “ failed the test.”

ประโยคแรกหมายความว่า Grace เป็นคนสอบตกแต่ประโยคหลังเมื่อผู้เขียนใส่เครื่องหมายจุลภาคและัญประกาศแล้วความหมายเปลี่ยนไปเป็น Mary เป็นคนสอบตก

เบเกอร์ (Baker. 1974: 43-44) กล่าวว่า หากผู้เขียนใช้เครื่องหมายัญประกาศ (Quotation) กับคำใดก็แสดงว่า ผู้เขียนต้องการจะเน้นความสำคัญของคำนั้น และเมื่อผู้เขียนคั่นระหว่างวลีสองวลีด้วยเครื่องหมายัญประกาศ (Dash) ก็แสดงว่าผู้เขียนต้องการจะเพิ่มข้อความที่เพิ่งคิดไว้เติมเข้าไปในประโยคเดิมเพื่อเป็นการอธิบายข้อความนั้นๆ เพิ่มเติม ส่วนเครื่องหมายอื่นๆ เช่น เครื่องหมายอัศเจรีย์ (Exclamation) ปรศน์ (Question Mark) และมหัพภาคคู่ (Colon) ต่างก็มีความหมายเป็นของตัวเอง

สมุทร เซ็นเซาวิช (2540: 14 -20) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์บริบทประเภทเครื่องหมาย วรรคตอนว่า บางครั้งผู้เขียนอาจจะใช้เครื่องหมายวรรคตอนบางอย่างอธิบายความหมายของคำศัพท์ บางคำ ดังนี้

1. เครื่องหมายจุดคู่ (Colon) คือเครื่องหมาย : ใช้เพื่อเน้นให้ทราบข้อความที่ตามมานั้นเป็นคำอธิบายเพิ่มเติม เช่น One fact, indeed, is certain: you can read better than you do.

2. เครื่องหมายขีดยาว (Dash) คือเส้นขีดยาว (-) คั่นหน้าและหลังข้อความหรือประโยค เพื่อแบ่งแยกรายละเอียดออกจากใจความสำคัญ และในขณะเดียวกันจะทำให้ผู้อ่านได้มุ่งความสนใจกลับไปสู่สิ่งที่อ่านมาแล้วอีก เช่น By one dictionary definition, bureaucrat is a neutral word - it simple means an administrator - but its connotation are far from – complimentary.

3. เครื่องหมายวงเล็บหรืออนชลิขิต (Parentheses) คือ เครื่องหมาย () ใช้แยกกันข้อความบางส่วนที่ไม่จำเป็นในประโยคออกไป ผู้เขียนเพียงแต่ต้องการจะเสริมรายละเอียดเพิ่มเติมเข้าไปเท่านั้น จะตัดออกก็ได้โดยไม่ทำให้ใจความสำคัญเสีย แต่เวลาอ่านบางครั้งจะละเอียดไม่ได้เพราะอาจจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การเข้าใจที่ดีและถูกต้องได้ เช่น Skakespeare (whose life spanned the sixteenth and seventeenth centuries) was a great dramatist.

4. เครื่องหมายคำพูดหรือัญประกาศ (Quotation) คือ เครื่องหมาย “...” ใช้เขียนล้อมบนคำพูด ความคิด หรือข้อความที่ต้องการให้สังเกต เน้น หรือยกมาอ้างอิง เช่น They told her to “ keep her chin up. ”

5. เครื่องหมายละ (Ellipsis) คือ เครื่องหมายสามจุดเรียงกัน (...) ผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่าข้อความที่ได้คัดลอกออกมาโดยตรงจากแหล่งเดิมนั้นมีบางส่วนที่ได้ละไว้ตามปกติแล้ว

มักจะเป็นข้อความที่ไม่ค่อยสำคัญมากนัก เช่น I know that I should do it, but... ส่วนจุดที่ 4 นั้น ใช้แทนเครื่องหมายหัพภาค (Period) ซึ่งใช้ปิดประโยคเมื่อเขียนจบข้อความ

6. เครื่องหมายจุลภาค (Comma) คือ เครื่องหมาย , ใช้แบ่งคั่นข้อความบางตอน ในประโยคที่ค่อนข้างยาว เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิด ในบางช่วงบางตอนนั้น ๆ ได้ถูกต้อง ข้อความเหล่านั้นอาจจะเป็นคำอธิบาย ข้อความเสริมต่อ วลี หรือประโยค ที่ทำหน้าที่ขยาย ใจความส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค หรือทั้งหมด เช่น His job, to post signs, was given to someone else.

นเรศ สุรสิทธิ์. (2548: 213-220) กล่าวว่า เครื่องหมายวรรคตอน ถือว่า มีส่วนสำคัญ มากในภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะภาษาเขียน เพราะเครื่องหมายวรรคตอนสามารถบอกถึงความ ต่อเนื่อง ความสัมพันธ์ ส่วนขยาย หรือการสิ้นสุดข้อความของประโยคได้ และความสำคัญของ เครื่องหมายวรรคตอนั้นมีมากในภาษาเขียน เช่น ประโยคว่า “ Dale ”, said Mr. Nares, “ is American. ” ถ้าสมมุติว่าประโยคนี้ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนประกอบจะได้ประโยคว่า Dale said Mr. Nares is American. (เดลพูดว่า นเรศเป็นคนอเมริกัน) ซึ่งเป็นความหมายที่ผิดจากความเป็นจริงเพราะความจริงแล้วนเรศ เป็นคนพูด แต่นำมาวางไว้หลังกริยา said โดยใช้เครื่องหมาย Comma คั่นประโยคนี้ “ Dale ”, said Mr. Nares, “ is American. ” แปลว่า นเรศ พูดว่า เดลเป็นคนอเมริกัน ด้วยเหตุที่เครื่องหมายวรรคตอนมีความสำคัญในการอ่าน ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเรียนรู้เครื่องหมายวรรคตอน และใช้ให้ครบถ้วน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. เครื่องหมาย Full stop (.) ใช้เมื่อจบประโยค หรือจบข้อความหรือความคิด หนึ่ง ๆ เช่น I enjoy working here.

We are poor but happy.

2. เครื่องหมาย Comma (,) ใช้เมื่อ ต้องการคั่นข้อความสั้น ๆ เพื่อแยกคำ หรือวลี ในเรื่องเดียวกัน เมื่อเขียนติดต่อกันไปตามลำดับและใช้เครื่องหมาย Comma แยกข้อความที่แทรก เข้ามาในประโยค เพื่อเป็นการอธิบายหรือขยายข้อความที่อยู่ข้างหน้า เช่น

I want to buy a book, a pen, a pencil and some paper.

If I had lots of money, I would travel round the world.

3. เครื่องหมาย Colon (:) ใช้กับข้อความที่หยุดชั่วขณะเพื่อชี้ให้เห็นว่าข้อความที่อยู่หลังเครื่องหมายนี้เป็นข้อความที่ใช้อธิบายข้อความที่อยู่ข้างหน้าและใช้นำหน้ารายการหรือข้อความที่เป็นการอธิบาย เช่น She said : “ Please help me with my work. ”

The teacher I like most are : Mr.Dale, Miss Sona, Mr.Tom, Mr.Thawush and Mrs. Sally.

4. เครื่องหมาย Semicolon (;) ใช้แยกข้อความหรือคำพูดที่ยาวกว่า Comma โดยใช้คั่น Clause ต่างๆ ในประโยค Compound sentence เมื่อ Clause เหล่านั้นมี Comma อยู่ด้วย หรือใช้แทนคำสันธานในการเชื่อมอนุประโยคที่มีความสำคัญเท่ากัน นอกจากนั้นยังใช้นำหน้าคำสันธานที่ใช้เชื่อมประโยคจำพวก and, but, or, therefore, nevertheless เป็นต้น เช่น Our mother was a simple modest, unassuming person ; but we all respected her.

5. เครื่องหมาย Question mark (?) คือ เครื่องหมายคำถามซึ่งจะใช้แทนเครื่องหมาย Full Stop โดยเครื่องหมาย Question mark นี้จะวางไว้หลังประโยค Direct Question เช่น How many people are there in the class?

6. เครื่องหมาย Quotation mark (“...”) คือ เครื่องหมายคำพูดซึ่งยกเอาคำพูดหรือความคิดของเจ้าของเดิมมาพูดโดยตรง หรือใช้เครื่องหมายนี้เพื่อแยกส่วนที่ต้องการเน้น หรือเพื่อให้ทราบว่าเป็นชื่อเรื่อง เช่น She said, “ I won’t allow it. ”

7. เครื่องหมาย Dash (-) ใช้เพื่อเน้นข้อความที่แทรกเข้ามาในระหว่างเพื่อเป็นการอธิบายเนื้อความเพิ่มเติม หรือเป็นการชี้แนะ เช่น If my wife were alive - but why lament the past.

8. เครื่องหมาย Parentheses (....) และ Brackets [....]

เครื่องหมาย Parentheses คือ เครื่องหมายวงเล็บ ใช้เครื่องหมายนี้เพื่อแยกส่วนหรือแยกข้อความที่ไม่ค่อยจำเป็นออกจากประโยคโดยจะใส่เครื่องหมายนี้เข้ามาเพื่อเป็นการเสริมเนื้อความเท่านั้น จะไม่ใส่ก็ได้เพราะโดยส่วนมากแล้วผู้อ่านจะเข้าใจอยู่แล้ว เช่น I invited two foreign friends (they are from England) to my party.

เครื่องหมาย Brackets คือ เครื่องหมายปีกกา นิยมใช้เพื่อล้อมชื่อคน เช่น

He [Columbus] discovered America.

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจึงมีอิทธิพลมากต่อการทำความเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์บริบทด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค (Clause markers analysis)

ตัวนำอนุประโยคคือคำ หรือกลุ่มคำ ที่ทำหน้าที่เชื่อมความคิด ระหว่างคำ ประโยค หรือ ย่อหน้า จะทำหน้าที่เป็นทั้งตัวแนะความหมายของคำบางคำ ในบางโอกาส และจะทำหน้าที่ประหนึ่งเครื่องกำหนดทิศทาง และให้สัญญาณว่าข้อความที่กำลังอ่านอยู่นั้นมีส่วนต่อเนื่องกันมาอย่างไร กำลังจะจบลงอย่างไร ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์หลายท่านกล่าวถึงตัวนำอนุประโยค ดังนี้

เลอเฟวอร์ (Lefevre. 1976: 128) กล่าวว่า ตัวนำอนุประโยคอาจเป็นคำเพียงคำเดียว หรืออาจเป็นกลุ่มคำก็ได้ ตัวนำอนุประโยคเป็นคำสัญญาณ (Clue) ที่มีค่ายิ่งสำหรับการอ่าน และในบรรดาคำที่เกี่ยวข้องทางด้านโครงสร้าง (Structural words) ทั้งหลายที่ใช้ในการเขียนและการอ่านนั้น ตัวนำอนุประโยคมีความสำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะในการเขียนประเภทร้อยแก้ว (Prose) นั้น มีการใช้ อนุประโยคกันอย่างมากมาย นอกจากนี้ตัวนำอนุประโยคก็อาจบอกให้ผู้อ่านทราบถึงชนิดและความสำคัญของความสัมพันธ์ของโครงสร้างภายในประโยค ซึ่งจะมีผลให้ผู้อ่านสามารถตีความประโยคที่อ่านได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ความสามารถเช่นนี้นับเป็นสิ่งจำเป็นอันดับแรกของการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

แม็คกี (Mckee. 1966: 184-185) มีความเห็นว่า ในบรรดาคำที่เกี่ยวข้องทางด้านโครงสร้าง (Structure words) ประมาณ 200-300 คำนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีใครมีความหมายในตัวเองมากนัก ยกเว้น “ ตัวนำ ” (Markers) ที่ดูจะมีความหมายมากกว่าคำอื่น ๆ ตัวนำมีหลายชนิด เช่น ตัวนำคำนาม (Noun markers) ตัวนำกริยา (Verb markers) และตัวนำอนุประโยค (clause Markers) ตัวนำอนุประโยคเป็นสัญญาณบอกให้ผู้อ่านทราบได้ทันทีว่าจุดที่พบตัวนำอนุประโยคนั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของกลุ่มคำที่เป็นอนุประโยค และตัวนำอนุประโยคจะเป็นสิ่งช่วยเตือนผู้อ่านให้ทราบว่าจะต้องอ่านกลุ่มคำดังกล่าวรวม ๆ กัน

กูดแมน (Goodman. 1993: 23) กล่าวเกี่ยวกับเรื่องอนุประโยคและการอ่านว่า ผู้อ่านเป็นจำนวนมากมีปัญหาเรื่องการเข้าใจความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของอนุประโยคทั้งหลาย (Complex relationships between clause) ทั้งนี้เนื่องจากอนุประโยคจะอยู่ตามลำพังไม่ได้ ต้องเป็นเพียงแต่ส่วนประกอบของประโยค หรือประโยคเล็กซึ่งซ้อนอยู่ในประโยคใหญ่ หรือส่วนขยายอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวนำอนุประโยคจะช่วยให้ผู้อ่านทราบว่าข้อความความใดเป็นเพียงอนุประโยค ซึ่งเป็นผลให้ผู้อ่านสามารถอ่านประโยคที่ยุ่งยากและซับซ้อนได้อย่างถูกต้อง เพราะความยุ่งยากในการอ่านประโยคมีใช้อยู่ที่ความยาวของประโยค ดังที่ วาร์ดฮาugh (Wardhaugh. 1976: 87) ได้กล่าวไว้ว่า ความยาวของประโยคไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้ประโยคเป็นปัญหา อนุประโยคที่ซ้อนอยู่ในประโยคต่างหากที่ทำให้ประโยคยุ่งยากขึ้น ตัวนำอนุประโยคสามารถบอกให้ผู้อ่านทราบได้ทันทีว่า ข้อความที่ตามมานั้นจะบอกอะไรแก่ผู้อ่าน เช่น บอกเวลา สถานที่ เหตุ หรือเงื่อนไข และเมื่อทราบเช่นนี้ ผู้อ่านก็อาจตัดสินใจได้ว่าควรจะอ่านข้อความในอนุประโยคนั้นน้อยเพียงใด เพราะการอ่านในระดับสูงนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องอ่านทุกตัวอักษรเสมอไป ดังที่ กูดแมน กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เลือกเฟ้น (A selective process)

ถึงแม้ว่าตัวนำอนุประโยคจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการอ่าน การศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ดูเหมือนยังไม่แพร่หลายมากนัก จะเห็นได้ว่ายังไม่มีการเรียกชื่อภาษาอังกฤษของตัวนำ

อนุประโยคกันอย่างชัดเจนแน่นอน เช่น เลอเฟิเวอร์ (Lefevere. 1976) เรียกตัวนำอนุประโยคว่า “ Clause Markers ”

ตัวนำอนุประโยคชนิดต่าง ๆ ที่สรุปได้ดังนี้

1. ตัวนำอนุประโยคที่ช่วยบอกให้ผู้อ่านทราบว่าข้อความที่ตามมาเป็นข้อความที่บอกเกี่ยวกับเวลา (Time clause markers) ตัวนำอนุประโยคชนิดนี้ เช่น

while	before	till
when	after	as soon as
whenever	since	until

2. ตัวนำอนุประโยคที่บอกให้ผู้อ่านทราบว่าข้อความที่ตามมาเป็นข้อความบอกเกี่ยวกับสถานที่ (Place clause markers) ตัวนำอนุประโยคชนิดนี้ ได้แก่

where	wherein
whereby	whereof

3. ตัวนำอนุประโยคที่บอกให้ทราบว่า ข้อความในอนุประโยคนั้นเป็นข้อความที่ได้บอกเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย (Purposive clause markers) ตัวอย่างของตัวนำอนุประโยคชนิดนี้ได้แก่

so that	in order that	that
in that	lest	

4. ตัวนำอนุประโยคที่บอกให้ทราบว่า ข้อความในอนุประโยคนั้นบอกเกี่ยวกับเงื่อนไข (Conditional clause markers) ตัวนำอนุประโยคชนิดนี้ ได้แก่

If	though	although
supposing	even	though

5. ตัวนำอนุประโยคที่บอกให้ทราบว่า ข้อความในอนุประโยคนั้นบอกสาเหตุ หรือบอกเหตุผล (Clause - effect and Reason clause markers) ตัวนำอนุประโยคชนิดนี้ ได้แก่

since	for	because
why	where as	that

6. ตัวนำอนุประโยคที่บอกให้ผู้อ่านทราบว่าข้อความในอนุประโยคบอกวิธีการหรือสภาพการ (Method clause markers) ตัวนำอนุประโยคชนิดนี้ ได้แก่ how

7. ตัวนำอนุประโยคที่จะช่วยบอกให้ผู้อ่านทราบว่า ข้อความในอนุประโยคหมายถึงคำนาม ซึ่งอาจทำหน้าที่เป็นประธานหรือกรรมของประโยคก็ได้ (Noun clause markers)

ตัวนำ อนุประโยคชนิดนี้ ได้แก่

that	whoever	whom
------	---------	------

whatever whatsoever whomever

which whichever who

8. ตัวนำอนุประโยคที่จะช่วยบอกให้ผู้อ่านทราบว่าข้อความทั้งหมดของอนุประโยคทำหน้าที่ขยายหรือเพิ่มรายละเอียดคำนามที่อยู่ข้างหน้าตัวนำอนุประโยค (Modifier clause markers) ตัวนำอนุประโยคชนิดนี้ได้แก่

who to whom

whom with whom

which in which

where at which

that about which

จะเห็นได้ว่า การวิเคราะห์บริบท (Contextual analysis) มีวิธีการเดาความหมาย คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้หลายแบบ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักเลือกและนำยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์จากภาษาอังกฤษดังกล่าวมาใช้ เมื่อผู้เรียนพบกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่รู้ความหมาย หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝน และรู้จักนำมาใช้อย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนก็สามารถเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่ทราบความมาก่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ (Word analysis)

ในการวิเคราะห์โครงสร้างคำ มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่าน มีแนวคิดเช่นเดียวกันว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีเป็นจำนวนมาก ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้ โดยการแยกคำออกเป็นส่วนๆ (Breaking word apart) แล้ว มาดูความหมายในแต่ละส่วน จากนั้นจึง มาดูความหมายรวมกันของทุกส่วนอีกครั้ง ผู้เรียนก็สามารถทราบความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ โดยทั่วไปแล้วแบ่งออกเป็นดังนี้

1. การเดาความหมายคำศัพท์จากอุปสรรค (Prefixes)

ไวเนอร์; และเบเซอร์แมน (Wiener; & Bazerman. 1988: 16-18) ได้กล่าวถึงอุปสรรค (Prefixes) ว่า การรู้ความหมายของอุปสรรคมีประโยชน์ต่อผู้เรียนมากในการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ขณะที่เอลลิส; และทอมลินสัน (Ellis; & Tomlinson. 1980: 74) ได้กล่าวถึงอุปสรรคว่า เป็นส่วนที่เติมข้างหน้าของคำหลัก หรือรากศัพท์เพื่อทำให้ความหมายของคำหลักเปลี่ยนแปลงไป และเบอมีสเตอร์ (Burmeister. 1975: 27-32) ยังได้กล่าวว่า อุปสรรค คือ หน่วยที่เล็กที่สุดของความหมายในภาษา และ ไม่สามารถอยู่ลำพังได้ ในการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อุปสรรคที่สำคัญมีดังนี้

1. อุปสรรค (Prefixes) ที่มีความหมายในเชิงปฏิเสธ “ No ” หรือ “ Not ” เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
un	not	unfair
in	not	inconvenient
im	not	impossible

2. อุปสรรค (Prefixes) สถานที่ ตำแหน่ง (Placement) เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
inter	among	international
ex	out	exclude
sub	order	subtitle

3. อุปสรรค (Prefixes) ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับเวลา (Time) เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
pre	first	pre - school
pro	for, before	pro - American
post	after	post - graduate

4. อุปสรรค (Prefixes) ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจำนวนเลข (Number) เช่น

อุปสรรค	ความหมาย	ตัวอย่างคำ
tri	three	triangular
uni	one	unify

ลูฮีด (Lougheed. 1995: 10-12) ได้กล่าวถึง อุปสรรค (Prefixes) ว่าหากผู้เรียน รู้ความหมายอุปสรรคเพียงหนึ่งหน่วยคำ ก็สามารถเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ 40 คำ และถ้าผู้เรียนรู้ความหมายอุปสรรคได้จำนวนสี่สิบ ก็สามารถคาดเดาคำศัพท์ได้ถึง 2,000 คำ

การเดาความหมายคำศัพท์จากปัจจัย (Suffixes)

ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากปัจจัย เป็นอีกวิธีหนึ่ง que ผู้เรียนนำมาใช้ในการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่รู้ความหมายได้

คีน (Keen. 1985: 11-23) ได้อธิบายปัจจัยว่า เป็นส่วนหนึ่งของคำที่อยู่ข้างหลัง คำหลัก (Base words) หรือรากศัพท์ (roots) โดยทั่วไปปัจจัย (suffixes) ช่วยชี้แนะชนิดของคำ

(Parts of speech) เช่น การเติมปัจจัย – er, - ist, - or หลังคำหลัก และทำให้คำหลัก (Base words) เปลี่ยนชนิดของคำเป็นคำนาม

ประเภทของปัจจัย (Suffixes) สรุปได้ดังนี้คือ

1. ปัจจัยที่ทำให้กริยาเป็นคำนาม คือ ปัจจัยที่เติมหลังคำกริยา แล้วเปลี่ยนคำหลักเป็นชนิดของคำนาม เช่น

ปัจจัย	ตัวอย่างคำ	ความหมาย
ation	combine	combination
ment	payment	payment
er	paint	painter
al	propose	proposal

2. ปัจจัยที่ทำให้คุณศัพท์เป็นคำนาม คือ ปัจจัยที่เติมหลังคำคุณศัพท์ แล้วเปลี่ยนเป็นชนิดคำนาม เช่น

ปัจจัย	ตัวอย่างคำ	ความหมาย
ness	kind	kindness
ce	absent	absence
ism	human	humanism
y	honest	honesty

3. ปัจจัยที่ทำให้คำนามเป็นคำคุณศัพท์ คือ ปัจจัย (Suffixes) ที่เติมหลังคำนาม แล้วเปลี่ยนเป็นชนิดของคำคุณศัพท์ เช่น

ปัจจัย	ตัวอย่างคำ	ความหมาย
ful	success	successful
ish	selfish	selfish

4. ปัจจัยที่ทำให้กริยาเป็นคำคุณศัพท์ คือ ปัจจัย (Suffixes) ที่เติมหลังคำกริยา แล้วเปลี่ยนเป็นชนิดของคำคุณศัพท์ เช่น

ปัจจัย	ตัวอย่างคำ	ความหมาย
ing	amuse	amusing
able	remark	remarkable
ive	creat	creative

5. ปัจจัยที่ทำให้คุณศัพท์เป็นกริยาวิเศษณ์ คือ ปัจจัยที่เติมหลังคำคุณศัพท์ แล้วเปลี่ยนเป็นชนิดของกริยาวิเศษณ์ เช่น

ปัจจัย	ตัวอย่างคำ	ความหมาย
ly	private	privately

6. ปัจจัยที่ทำให้คุณศัพท์เป็นกริยา คือ ปัจจัยที่เติมหลังคำคุณศัพท์ แล้วเปลี่ยนเป็นชนิดกริยา เช่น

ปัจจัย	ตัวอย่างคำ	ความหมาย
ize	civil	civilize
en	bright	brighten

การเดาความหมายคำศัพท์จากรากศัพท์ (Roots)

การเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากรากศัพท์ เป็นอีกยุทธวิธีหนึ่งที่ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

ลี (Lee. 1970: 77) ได้กล่าวว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีประมาณสองในสามที่มาจากภาษาลาติน (Latin roots) และคำรากศัพท์ของ กรีก (Greek roots) ดังนั้น การรู้ความหมายของรากศัพท์ ผู้เรียนก็สามารถเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีรากศัพท์ปรากฏอยู่ร่วมได้ ซึ่งขณะที่ รอท และคามาโช (Roth & Camacho. 1972: 10) มีความเห็นสอดคล้องด้วยกันว่า รากศัพท์ (roots) เป็นส่วนที่เป็นฐานของคำและเป็นตัวหลักเพื่อสร้างคำอื่นๆ เพิ่มขึ้น และรากศัพท์เป็นส่วนที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อีก

คีน (Keen. 1985: 73-100) ได้กล่าวถึงความสำคัญของรากศัพท์ว่า การรู้ความหมายของรากศัพท์ ทำให้ผู้เรียนทราบถึงตัวชี้แนะที่สำคัญ ที่จะบอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างชัดเจน และยังได้กล่าวอีกด้วยว่า รากศัพท์อาจเกี่ยวข้องกับจำนวนเลข (Numbers) การวัด (Measurement) การเคลื่อนไหว (Motion) การกระทำ (Action) ความรู้สึก (Senses) คุณภาพ (Quality) กฎหมาย (Law) และสังคม (Social) ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทรร เซ็นเซวอนิช (2540: 19) ได้ยกตัวอย่างรากศัพท์ ดังต่อไปนี้

รากศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเลข (Numbers) เช่น

รากศัพท์	ความหมาย
semi	one half
mono	one
bi	two
cent	hundred

รากศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการวัด (Measurement) เช่น

รากศัพท์	ความหมาย
graph / graphy	a device to write or record

meter	a device to measure
รากศัพท์ที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว (Motion) เช่น	
รากศัพท์	ความหมาย
vent	to come
รากศัพท์ที่เกี่ยวกับการกระทำ (Action) เช่น	
รากศัพท์	ความหมาย
stat / stit / sist	to stand up
รากศัพท์ที่เกี่ยวกับความรู้สึก (Sense) เช่น	
รากศัพท์	ความหมาย
voc / vok	voice; to call
รากศัพท์ที่เกี่ยวกับคุณภาพ (Quality) เช่น	
รากศัพท์	ความหมาย
clar	bright
dur	hard; strong
รากศัพท์ที่เกี่ยวกับกฎหมาย และสังคม (Legal and Social) เช่น	
รากศัพท์	ความหมาย
ver	true; to prove
civ / cit	city; government
cert	to be sure or certain ; approve

คำอุปสรรค (Prefixes) และปัจจัย (Suffixes) เป็นคำที่ใช้มากที่สุด
ในภาษาอังกฤษ เพราะการที่จะสามารถวิเคราะห์ได้ว่าส่วนไหนของคำ เป็นอุปสรรค รากคำ หรือ
ปัจจัย จะทำให้เข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ ได้โดยไม่ยาก

การเดาความหมายคำศัพท์จากคำประสม (Compound words)

ยุทธวิธีอีกอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่
ไม่รู้ความหมายคือ การเดาจากคำประสม (Compound words)

ผู้เชี่ยวชาญทางภาษา ริเวอร์ และเทมเพอเล่ย์ (Rivers; &Temperley.1977 : 4)
ได้กล่าวถึงคำประสม (Compound words) ว่าเป็นคำที่เกิดจากนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกัน
และทำให้มีความหมายเหมือนเดิมหรืออาจเปลี่ยนไป ซึ่งคำประสมอาจเขียนติดกันหรือมี
เครื่องหมายติงศกัณฐ์ (hyphen) เชื่อมระหว่างคำ สอดคล้องกับสมุทรร ฐีนเซวานิช (2540 : 16) กล่าว
ว่า คำประสมคือคำประกอบขึ้นด้วยคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป และมีความหมายใหม่เฉพาะ เช่น Cover

girl (สตรีที่เป็นภาพหน้าปกนิตยสาร) หรืออาจจะมีเครื่องหมายติงศ (hyphen) เชื่อมระหว่างคำ เช่น man-of-war หรือเขียนติดกันเป็นคำเดียวกัน เช่น newspaper เป็นต้น

ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาได้แบ่งคำประสมออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. คำประสมที่เกิดจากการนำคำนาม (Noun) มารวมกันเป็นคำนามประสม (Compound noun) เช่น blackbird, airport เป็นต้น เกิดจากการนำคำ black และ bird หรือ air และ port มารวมกัน

2. คำประสมซึ่งเกิดจากการนำคุณศัพท์ (Adjective) มารวมกับคำนาม เกิดเป็นคำคุณศัพท์ประสม (Compound adjective) เช่น homesick เกิดจากการนำคำ home ซึ่งเป็นคำนามมารวมกับคำ sick ซึ่งเป็นคำ objective

3. คำประสมซึ่งเกิดจากการนำคำกริยา (Verb) มารวมกับคำนาม โดยมีคำกริยาเป็นคำหลัก เรียกว่า กริยาประสม (Compound verb) เช่น brain wash brain เป็นคำนาม นำมารวมกับคำ wash ซึ่งเป็นคำกริยา

4. คำประสมซึ่งเกิดจากการนำคำ every, some, time, ways, times, no มารวมกับคำอื่น เป็นคำประสม (Adverb compound) เช่น everywhere, sometimes, someone, nothing เป็นต้น

ในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำประสม (Compound words) คีน (Keen. 1985: 5) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนควรแยกคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายออกเป็นส่วนๆก่อน และพิจารณาให้แต่ละส่วนที่แยกออกมา ถ้าเป็นคำประสม ส่วนของคำที่แยกออกมานั้น จะช่วยชี้แนะความหมายได้ เช่น bedroom มาจากคำ bed + room ซึ่งคำ bedroom มีความหมายว่า a room with a bed

จะเห็นได้ว่ายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำประสมซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อีกวิธีหนึ่ง

เทคนิคการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

มีผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการสอนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทหลายวิธีดังนี้

ริชาร์ด; และเนชั่น (Richards.1994; Nation. 1990) ได้ให้วิธีการเดาความหมายคำศัพท์ดังนี้

กระบวนการอนุมาน (Deductive procedure) ซึ่งแนะนำว่า วิธีนี้มีประโยชน์คือทำให้การเดาเป็นกิจกรรมเด่นซึ่งสำคัญ และสามารถใช้สัญชาตญาณในการเดาเข้ามา มีบทบาทส่วนมากใช้ร่วมกับกิจกรรมระดับกลุ่ม หรือห้องเรียน โดยมีวิธีดังนี้

1. เดาความหมายจากบริบท
2. อ้างเหตุผลการเดาโดยใช้ตัวชี้แนะต่าง ๆ
3. ถ้าจำเป็นให้ปรับการเดาให้เหมาะสม

อาเธอร์ (Arthur. 1987) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนวิธีการเดาความหมายคำศัพท์โดยใช้บริบทมี 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ชั้นแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่รู้จักวิธีการเดาความหมายจากบริบท

1. หลังจากที่ผู้สอนได้วิเคราะห์เนื้อหาบทเรียนแล้ว จึงคัดเลือกคำที่ต้องการจะนำมาสอนโดยการใช้บริบทประกอบตามแผนการสอนที่กำหนดไว้
2. แต่งประโยคสำหรับคำที่คัดเลือกไว้แต่ละคำ ประโยคเหล่านี้จะมีตัวชี้แนะต่อความหมายของแต่ละคำ
3. แสดงรายการคำเหล่านั้นโดยไม่มีตัวชี้แนะบนกระดาน, แผ่นใส หรือกระดาษถ่ายเอกสาร ให้นักเรียนเขียนความหมายของคำแต่ละคำ ถ้านักเรียนไม่รู้ความหมายของคำ ให้นักเรียน “เดา” และเขียน “ความหมาย” คำกับคำทุกคำไว้ด้วย
4. ขออาสาสมัครจากนักเรียนเพื่อมาให้ความหมาย และอย่าลืมบอกนักเรียนว่านี่เป็นการเดาเท่านั้น
5. ผู้สอนแสดงคำในประโยคที่มีตัวชี้แนะประกอบ และให้นักเรียนเขียนความหมายอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้อาศัยตัวชี้แนะบริบท ย้ำนักเรียนว่านี่เป็นแค่การเดาเท่านั้น
6. ให้นักเรียนปรึกษาคำตอบด้วยกันว่าได้ความหมายมาอย่างไร ส่วนที่เหลือในประโยค มีส่วนช่วยให้ได้ความหมายอย่างไร
7. นักเรียนตรวจความหมายจากพจนานุกรม อ่านความหมาย และเลือกความหมายที่เหมาะสมโดยอาศัยตัวชี้แนะบริบท
8. บอกนักเรียนว่าคำเหล่านี้น่าจะพบในหนังสือเรียนเล่มใด หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำเหล่านั้น และปรึกษากันถึงเรื่องความหมายของคำ

ขั้นตอนที่ 2 สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการเดาความหมายคำศัพท์บ้าง แต่ยังจำเป็นต้องได้รับคำแนะนำ

9. เมื่อนักเรียนเรียนรู้วิธีที่จะหาความหมายของคำในประโยคที่ผู้สอนสร้างขึ้นแล้ว ในขั้นตอนที่ 2 นี้ อาจจะต้องใช้เวลา 1 อาทิตย์, 1 เดือน หรือหลายเดือน หลังจากได้เริ่มต้นขั้นตอนที่ 1 ผู้สอนให้รายการคำแก่นักเรียน 1 ชุด และให้เดาความหมายของคำเหล่านั้น โดยแนะให้สามารถจะหาคำเหล่านั้นได้ที่ไหนในหนังสือเรียน ให้นักเรียนเดาความหมายของคำโดยใช้บริบทในหนังสือเรียน ปรึกษาความหมายร่วมกัน จากนั้นให้นักเรียนค้นหาความหมายของคำในพจนานุกรมเพื่อหาความหมายที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 3 สำหรับนักเรียนที่รู้วิธีในการใช้ตัวชี้แนะบริบท

10. เพื่อให้เกิดการพึ่งพาตนเองได้ ผู้สอนเขียนรายการคำบนกระดาน และบอกให้นักเรียนเดาความหมายของคำขณะที่อ่านบทอ่านที่เลือกให้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

พลชัย วิริยะสมบัติ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2536 จำนวน 400 คน ผลการวิจัยสรุป ได้ว่า กลวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษประเภทการวิเคราะห์คำที่นักเรียนใช้ปริมาณมากที่สุด คือ รากศัพท์ และน้อยที่สุดคือ อุปสรรค แต่ใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดคือ บัจจัยและน้อยที่สุด คือ รากศัพท์ ส่วนประเภทการวิเคราะห์บริบท กลวิธีที่นักเรียนใช้ปริมาณมากที่สุดคือ การสรุปความ และน้อยที่สุดคือการกล่าวซ้ำ แต่ใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดคือ การยกตัวอย่าง และน้อยที่สุดคือ คำจำกัดความ

สมสุวรรณค์ พันธุ์เทพ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำวิธีสอนแบบมุ่งประสิทธิผลไปใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (การสอนแบบมุ่งประสิทธิผล คือ วิธีสอนโดยการเดาความหมายจากบริบทด้วยวิธี เอส ซี เอ อาร์ ซึ่งเป็นวิธีสอนโดยการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ และวิธีสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย) โรงเรียนดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 55 คน ปีการศึกษา 2540 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า ก่อนได้รับการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผู้เรียนเห็นว่าบรรยากาศในชั้นเรียนเหมาะสมมากส่วนความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจาก ที่ได้สอบครั้งแรกและทิ้งช่วงเวลา 14 วัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พัชรี เสงี่ยมณี (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความรู้คำศัพท์หลากหลายความหมายในบริบททั่วไปและบริบททางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา ชั้นปีที่หนึ่งคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างประชากรคือนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2542-2543 จำนวน 108 คน ผลการวิจัยพบดังต่อไปนี้ คะแนนเฉลี่ยของข้อสอบคำศัพท์โดยนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ยระดับต่ำ นักเรียนทั้งหมดและนักเรียนกลุ่มเก่งทำคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบส่วนทดสอบคำศัพท์ในบริบททั่วไปสูงกว่าข้อสอบส่วนทดสอบคำศัพท์ในบริบทวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น นักเรียนวิทยาศาสตร์มีความจำเป็นควรอ่าน

ตำราเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์หลากหลาย ความหมายในบริบทวิทยาศาสตร์ และนักเรียนกลุ่มนี้ควรฝึกทักษะการอ่านในบริบททั่วไป

ประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์ (2543) ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจการเดาคำศัพท์ในบริบท วิทยาศาสตร์ ซึ่งมุ่งหมายที่จะค้นคว้าความสามารถในการคาดเดาคำศัพท์ในแบบทดสอบ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบมีบริบทที่แก้ไขเพิ่มเติม และแบบทดสอบมีบริบทตามปกติ ต่อ ความสามารถในการอ่าน โดยศึกษากับนักศึกษาเอกวิชาวิทยาศาสตร์ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 141 คน ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านของการทดสอบคำศัพท์ที่มีบริบทแก้ไข เพิ่มเติมสูงกว่า การทดสอบคำศัพท์ที่มีบริบทตามปกติ สรุปได้ว่านักศึกษามีความสามารถในการ อ่านสูงขึ้นจากการคาดเดาความหมายคำศัพท์ในบริบทที่แก้ไขเพิ่มเติม

งานวิจัยต่างประเทศ

เฮอร์แมน; และวีฟเวอร์ (Herman; & Weaver. 1988) ได้ศึกษาวิธีการสอนคำศัพท์โดยใช้บริบทประกอบดูภายใน-ภายนอก (Look inside-Look out) กับนักเรียนช่วงแรกโดยสอนวิธีดู ภายใน (Look inside) กับคำที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน เพื่อดูส่วนต่าง ๆ ของคำ เช่น คำอุปสรรค (Prefixes) คำปัจจัย (Suffixes) รากศัพท์ (Roots) ว่าส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ นักเรียนเดาความหมาย คำศัพท์ได้หรือไม่ ต่อมาผู้สอนก็สอนด้วยวิธีดูภายนอก (Look out) กับบริบท (Context) ใน ประโยคสั้น ๆ โดยที่ผู้สอนอธิบายวิธีการอ่าน อธิบายวิธีคิด และให้นักเรียนเดาความหมายคำศัพท์ ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้ แม้ความหมายถูกต้องครบถ้วน เฮอร์แมน และวีฟเวอร์ พบว่า การสอนคำศัพท์โดยใช้บริบทภายใน-ภายนอกนี้ช่วยนักเรียนระดับเกรด 7 ที่ เรียนอ่อนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรียนทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้น

ร็อดริเกซ; และซาโดสกี (Rodriguez; & Sadoski. 2000) ทำการศึกษาผลของการใช้ราก คำ บริบท คำสำคัญ และบริบท/คำสำคัญ ที่มีความคงทนของคำศัพท์ระยะยาวในห้องเรียนที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก 2 โรงเรียน จำนวน 8 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 160 คน แบ่งเป็นเพศชาย 95 คน เพศหญิง 65 คน โดยมีอายุระหว่าง 13-18 ปี และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่า 2 ปี ในการ ทดลองมีผู้สอน 2 คน ซึ่งผู้สอนแต่ละคนสอนวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันทั้ง 4 วิธี ผู้วิจัยให้ กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบคำศัพท์จำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบเป็นภาษาอังกฤษและ แบบทดสอบเป็นภาษาสเปน แบบทดสอบแต่ละฉบับมีข้อสอบ 15 ข้อ ใช้เวลาในการทำ แบบทดสอบชุดละ 5 นาที โดยทดสอบภายหลังการสอน 1 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า วิธีการใช้ บริบท/คำสำคัญ ทำให้นักเรียนมีความคงทนของคำศัพท์มากกว่าวิธีการใช้รากคำ บริบท และคำ สำคัญ

วีสเซอร์ (Visser. 1990) ศึกษาผลลัพธ์ของเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้ภาระงานที่สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในการหาความหมายของคำศัพท์ โดยการให้คำนิยามและบริบทกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่กำลังจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 8 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 20 วัน ในแต่ละวันมีการทดสอบคำศัพท์ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียนใช้ทดสอบหลังการทดลอง 3 วัน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันโดยการอภิปรายเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลองกระตุ้นให้นักเรียนมีการอภิปรายเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่าทั้งสองกลุ่มมีการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน แต่พบว่ากลุ่มทดลองใช้บริบทในการหาความหมายมากกว่ากลุ่มควบคุม

กีฟฟอร์ด (Gifford. 1994) ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบตรงโดยใช้ตัวแนะในบริบทที่อ่าน ที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเซาท์อีสต์มิสซูรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านในปี ค.ศ.1992-1993 จำนวน 81 คน ใช้คะแนนการทดสอบ Iowa Silent Reading Test แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบในสัปดาห์ที่ 8 และสัปดาห์ที่ 16 เพื่อทดสอบความคงทนในการจำคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มทดลองลงทะเบียนเรียนรายวิชา ED 092 Vocabulary and Comprehension จำนวน 23 คน ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตรงโดยใช้ตัวแนะในบริบทที่อ่านและกลุ่มควบคุมลงทะเบียนเรียนรายวิชา ED 093 Extending Reading Vocabulary and Comprehension จำนวน 46 คน ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ โดยใช้เวลาสอน 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาในกลุ่มทดลองมีความคงทนในการจำคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านดีกว่ากลุ่มควบคุม

สรุปงานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้ยุทธวิธีเดาความหมายของคำศัพท์ พบว่าผู้เรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์โดยบริบทได้มากขึ้นกว่าเดิม

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เลือกยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้การวิเคราะห์บริบทด้านความหมาย (Norris. 1975: 207; Deighton. 1973: 30-270; Fredrickson. 1994: 5) ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (สมุทร เข็นชวนิช. 2540: 19-20; นเรศ สุรสิทธิ์. 2548: 213-220; Zintz. 1975: 291; Baker.1974: 43-44) และด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค (Lefevre. 1976: 28; Mckee. 1966: 184-185) โดยใช้ยุทธวิธีขั้นตอนการสอนแบบอุปมาน (Deductive procedure) ของเนชั่น (Nation. 1990) ซึ่งเป็นการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการใช้บริบท 3 ด้าน โดยอ้างเหตุผลผลการเดาความหมายคำศัพท์จากการใช้ตัว

ชี้แนะต่าง ๆ แล้วนำความคิดเหล่านี้มาสร้างเป็นแผนการสอน และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยการใช้บริบท ได้มีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
5. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า และการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 615 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก ใช้เวลาทดลองสอนนอกเวลาเรียน และได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองแล้ว

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมเป็น 10 คาบ ไม่รวมการสอบก่อนและหลังการเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนจำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบยุทธวิธีเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทจำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
3. แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน
4. บันทึกหลังการสอนของครู

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอน

ผู้วิจัยศึกษายุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแนวทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการหาความหมายคำศัพท์ และศึกษาแบบฝึกหัดจาก เอกสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการสืบบริบท (สมุทร เช่น เชาวณิช. 2540: 14-20; นเรศ สุรสิทธิ์. 2548: 213-220; Mckee. 1966: 184-185; Deighton.1973: 30-270; Baker.1974: 43-44; Lefevre. 1976: 128; & Fedrickson. 1994: 5) ซึ่งเลือกใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และดำเนินการสร้างแผนการสอนตามขั้นตอนดังนี้

1.1 กำหนดยุทธวิธีที่จะใช้สอนการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ดังนี้คือ บริบทด้านความหมาย (Semantic context), บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation markers) และบริบทด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค (Clause markers)

1.2 คัดเลือกบทอ่านที่ใช้ในการสอนอ่าน โดยให้มีเนื้อหาที่มีคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่เหมาะสมตามหลักสูตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก ม.ต้น

1.3 สร้างแผนการสอนการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนที่	คาบสอน	เนื้อหา
1	3	ยุทธวิธีเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทด้านความหมาย : การใช้คำจำกัดความ (Definition) การยกตัวอย่าง (Example) และการกล่าวซ้ำ (Restatement)
2	1	ยุทธวิธีเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทด้านความหมาย : การใช้คำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่น (Superordination)
3	2	ยุทธวิธีเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน : การใช้เครื่องหมาย , (Comma) ; (Colon) ; (Semi Colon) และ (.....) (Parentheses)
4	2	ยุทธวิธีเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์ตัวนำอนุประโยค : การใช้ข้อความที่ขยายหรือเพิ่มรายละเอียดค่านามที่อยู่ข้างหน้าตัวนำอนุประโยค เช่น who, และ whose
5	2	ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์ตัวนำอนุประโยค : การใช้ข้อความที่บอกเกี่ยวกับเวลาและสิ่งของ มีตัวนำอนุประโยค เช่น when, which, และข้อความที่บอกเกี่ยวกับสถานที่ มีตัวนำอนุประโยค เช่น where เป็นต้น

ทั้งนี้โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นสอน

1. เสนอแนวคิด (Concept) เกี่ยวกับการใช้ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์จากบริบทดังต่อไปนี้

1.1 บริบทด้านความหมาย (Semantic context)

1.2 บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation markers)

1.3 บริบทด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค (Clause markers)

โดยวิเคราะห์จากเนื้อหา บทอ่าน หรือข้อความที่นำมาแสดง

2. ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเรื่องการใช้ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์ที่นำเสนอ

3. สรุปหลักการใช้ยุทธวิธีบริบทร่วมกับนักเรียน

ขั้นฝึก/ใช้

1. นักเรียนเป็นคู่ / กลุ่มร่วมกันทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกยุทธวิธีที่เรียนและตรวจสอบ/อภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียน

2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล ครูตรวจและให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคล หรือนำมาอภิปรายในชั้นหากพบปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ

3. นักเรียนบันทึกผลการใช้ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์

1.4 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษตรวจ และนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

2. แบบทดสอบความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

2.1 สร้างแบบทดสอบโดยมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเรื่องการใช้ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์จากบริบท เป็นข้อทดสอบปรนัยแบบตอบคำถามมี 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยใช้เนื้อหาจากหนังสือ และจากเว็บไซต์ Fredrickson. 1994: 17-22; นเรศ สุรสิทธิ์. 2548: 212-220; พิภูล บุญยรัตพันธุ์.1999: 10-18; มหาวิทยาลัยมหิดล. 2548 : <http://www.sc.mahidol.ac.th/sslg/reading/unit2>; วัฒนาพร ระงับทุกข์; และสมพิศ ป. สัตยารักษ์. 1999: 9-13 สุณีจ สุทัศน์วิบูลย์. 2548: 2-20; สมุทร เข็นเขาวนิช. 2535: 15-23)

2.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 60 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้อง และเหมาะสม แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

2.3 นำแบบทดสอบความสามารถการใช้บริบทเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้อง

2.4 นำผลคะแนนการตรวจแบบทดสอบไปหาค่าคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร Kuder Richardson (KR-20) ที่มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 จากนั้นนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกโดยเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2-0.8 และค่าอำนาจจำแนก (r) มากกว่า 0.2 เลือกข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อเป็นแบบทดสอบความสามารถการเดา ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท สำหรับใช้ก่อนและหลังการเรียนตามการวิเคราะห์บริบท 3 ด้าน แบ่งเป็นจำนวนข้อดังนี้ การวิเคราะห์ด้านความหมาย จำนวน 18 ข้อ การวิเคราะห์บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน จำนวน 10 ข้อ และการวิเคราะห์บริบทด้านการใช้ตัวนำอนุประโยคจำนวน 12 ข้อ ซึ่งจำแนกเป็นรายข้อดังนี้

การวิเคราะห์บริบทด้านความหมาย (Semantics context)

การใช้คำจำกัดความ (Definition) ข้อที่ 1, 4, 7, 15

การกล่าวซ้ำ (Restatement) ข้อที่ 3, 5, 2, 13, 21

การยกตัวอย่าง (Example) ข้อที่ 2, 10, 11, 19, 25, 29

การใช้คำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นเฉพาะกลุ่ม ข้อที่ 6, 9, 20

การวิเคราะห์บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation markers)

การใช้เครื่องหมาย Comma (,) ข้อที่ 22, 27

การใช้เครื่องหมาย Conlon (:) ข้อที่ 16

การใช้เครื่องหมาย Semicolon (;) ข้อที่ 17, 18

การใช้เครื่องหมาย Parentheses (...) ข้อที่ 14, 23, 24, 26, 28

การวิเคราะห์บริบทด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค (Clause markers)

การใช้ข้อความที่ขยายหรือเพิ่มรายละเอียดค่านามที่อยู่ข้างหน้าตัวนำอนุประโยคประเภท

การใช้ who ข้อที่ 8, 36

การใช้ whose ข้อที่ 31

การใช้ข้อความที่ขยายหรือเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับ วัตถุ สิ่งของ เวลา และสถานที่

การใช้ where ข้อที่ 30, 33, 38

การใช้ when ข้อที่ 32, 34, 37

การใช้ which ข้อที่ 35, 39, 40

3. บันทึกลับหลังการเรียนรู้ของนักเรียน

เป็นบันทึกที่นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนหลังจากจบแผนการเรียนแต่ละแผน โดยมีข้อคำถามเป็นแนวทางดังนี้

3.1 นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทช่วยในการอ่านได้หรือไม่เพราะเหตุใด

3.2 นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้นหรือไม่เพราะเหตุใด

3.3 นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

4. บันทึกหลังการสอนของคุณ

เป็นบันทึกที่ครูเขียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนหลังจากจบแผนการเรียนแต่ละแผน โดยมีข้อคำถามเป็นแนวทางดังนี้

4.1 นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องหรือไม่ เพียงใด

4.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า และการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized One-Group Pretest-Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
SR	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแบบแผนการทดลอง

S แทน กลุ่มตัวอย่าง (Sample group)

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random assignment)

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

X แทน การจัดกระทำ Treatment คือ การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์

วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองและเก็บข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบความสามารถการเดา ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว
2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างถึงวิธีการดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลอง และวิธีการประเมินผลการเรียน
3. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ตามเนื้อหาและระยะเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน ซึ่งจัดสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น ด้วยยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 5 แผน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ
4. ครูและนักเรียนกลุ่มทดลองจดบันทึกหลังการเรียนการสอน เมื่อจบแต่ละแผนการสอน
5. หลังจากที่ได้ดำเนินการสอนครบ 5 แผนแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้สอบก่อนเรียน
6. ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป
7. ตรวจสอบและนำคะแนนแบบสอบถามมาเฉลี่ยเพื่อหาข้อสรุป
8. รวบรวมประเด็นสำคัญบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน และบันทึกหลัง การสอนของครูผู้สอน
9. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกใช้ ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t- test แบบ Dependent
2. รวบรวมประเด็นสำคัญของแบบบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน แล้วสรุปเป็นคำ ร้อยละ
3. นำข้อมูลที่ได้จากบันทึกหลังการสอนของครูสรุปเป็นข้อสังเกตแล้วรายงานเป็น

ความเรียง และค่าเฉลี่ยของการทำแบบฝึกทั้งหมดมาสรุปเป็นค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าร้อยละ
3. สถิติ t- test แบบ Dependent

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความสามารถการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากบันทึกหลังการสอนของครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบทดสอบความสามารถ การเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

ผู้วิจัยได้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนรู้เรื่องวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ เพื่อหาค่าความแตกต่างทางสถิติ ของคะแนนความสามารถ ในการเรียนรู้ เรื่องยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ก่อน และหลังการทดลอง และนำคะแนนที่ได้ (ภาคผนวก ก) นำมาเปรียบเทียบโดยใช้สูตร t- test แบบ Dependent ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 การเปรียบเทียบ การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนก่อน และหลังการทดสอบ

ความสามารถการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท	ค่าเฉลี่ย	ค่าแปรปรวน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ T
ก่อนการทดลอง	15.7	5.7	
หลังการทดลอง	24.26	6.432	8.379 **

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน

บันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นคำถามชนิดปลายเปิด 3 ข้อ ซึ่งให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น หลังจากที่ได้เรียนจบในแต่ละแผนแล้ว จำนวน 5 แผนการสอน ซึ่งมีแนวทางการประเมินดังนี้

2.1 นักเรียนสามารถใช้อยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทช่วยในการอ่านได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

2.2 นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

2.3 นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้วิจัยได้นำข้อมูล จากบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียนจำนวน 30 คน มาวิเคราะห์ดังปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 3 การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน

พฤติกรรม	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	ค่าเฉลี่ย
1. นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมาย						
คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทช่วยในการอ่านได้	86.67	93.34	90.00	80.00	90.00	88.01*
เหตุผล						
• ตัวชี้แนะชัดเจน	90.00	80.00	83.33	80.00	93.33	
• สิ่งเกตุง่าย	80.00	90.00	96.67	95.00	90.00	
• มีความซับซ้อนของประโยค	-	33.34	-	33.34	-	
• เข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน	-	-	86.87	-	-	
2. นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้น	93.31	86.67	93.34	86.67	96.67	93.34*
เหตุผล						
• ฝึกจากใบงาน	73.33	86.67	90.00	93.35	96.67	
• การเดาทำให้ทราบความหมาย	93.33	80.00	93.35	86.67	80.00	
• ดูจากเครื่องหมายวรรคตอน	-	-	83.33	-	-	
• ดูตัวชี้แนะ	93.33	80.00	90.00	80.00	83.33	
3. นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านดีขึ้น	96.67	86.67	96.67	93.34	90.00	92.67*
เหตุผล						
• เข้าใจบทอ่าน	86.67	66.67	86.67	80.00	95.56	
• เดาคความหมายได้ขณะอ่าน	83.33	80.00	83.33	76.67	90.00	
• ฝึกจากใบงาน	86.67	90.00	80.00	83.33	93.35	
• ใช้พจนานุกรม	16.67	-	13.33	-	16.67	
• อภิปรายได้	90.00	80.00	82.22	80.00	76.67	
ค่าเฉลี่ย	92.22	95.56	90.00	86.67	92.22	91.34*

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ความสนใจที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ทั้งนี้ เพราะค่าคะแนนความถี่ของแต่ละคำถามอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยคิดได้ร้อยละ 91.34 หมายถึง นักเรียนให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณประโยชน์ ของยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากบันทึกหลังการสอนของครู

ผู้วิจัยได้นำข้อมูล จากบันทึกหลังแผนการสอนของแต่ละแผน ซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ และการแสดงออกของนักเรียนจำนวน 30 คน โดยการสังเกตจากสภาพจริง จำนวน 5 แผนการสอนมาวิเคราะห์ และมีแนวทางในการประเมินดังนี้

1. นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้ถูกต้องหรือไม่ เพียงใด

2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดโดยการใช้อุทธวิธีเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพียงใด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูล จากการประเมินนักเรียนจำนวน 30 คน จากบันทึกหลังแผนการสอน 5 แผน มาวิเคราะห์ โดยแยกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ผลการประเมิน แล้วนำเสนอในรูปของความเรียง และส่วนที่ 2 นำผลการประเมินที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด หลังการเรียนของแต่ละแผน มามาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย และแปลผลโดยใช้เกณฑ์การวัดดังนี้

คะแนน 9 - 10	หมายถึง ดีมาก
คะแนน 7 - 8	หมายถึง ดี
คะแนน 5 - 6	หมายถึง พอใช้
คะแนน 3 - 4	หมายถึง ค่อนข้างพอใช้
คะแนน 0 - 2	หมายถึง ควรปรับปรุง

ผลการประเมินทั้ง 2 ส่วน มีดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้ถูกต้องหรือไม่เพียงใด ซึ่งผู้วิจัยได้ประเมิน โดยวิธีตั้งข้อสังเกต ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และข้อสังเกตโดยทั่วไปภายในห้องเรียน

ข้อสังเกตระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า

1. ในแต่ละยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท มีหลักในการเดาความหมายคำศัพท์ที่คล้ายกัน ต่างกันที่ตัวชี้แนะของแต่ละยุทธวิธี ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ตัวชี้แนะแต่ละชนิดใช้กับบริบทชนิดใดบ้าง เช่น คำว่า for example ในแผนการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์จากคำที่อยู่ข้างหน้าตัวชี้แนะชนิดนี้ได้ ซึ่งคล้ายกับบริบทชนิดคำจำกัดความ เมื่อนักเรียนพบคำว่า means หรือ is called เป็นต้น นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ยากได้ โดยดูจากคำหรือกลุ่มคำที่อยู่ข้างหลังคำแนะเหล่านี้ได้ ด้วยสาเหตุนี้ทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนคือ ส่วนใหญ่ให้ความสนใจต่อการเรียน

ยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ไม่พูดคุยกันในขณะที่ครูทำการสอนทุกคนสนใจตอบข้อซักถามของคุณ และตั้งใจทำแบบฝึกหัด

2. นักเรียนทุกคนตั้งใจฟังคำอธิบายจากครู ร่วมกันตอบข้อสงสัยและซักถามของคุณ โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่ว่าด้วยเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เช่นการใช้เครื่องหมาย comma (,) colon (:) semicolon (;) และ parentheses (...) ทั้งนี้เพราะเครื่องหมายเหล่านี้ เป็นตัวชี้แนะที่ทำหน้าที่เป็นสื่อบอกความหมายคำศัพท์ยากที่นักเรียนไม่เข้าใจได้ ดังนั้นทุกคนจึงให้ความสนใจ

3. นักเรียนทุกคนตั้งใจทำแบบฝึกหัด และร่วมกันอภิปรายคำตอบ พร้อมกับครูทั้งชั้น เพื่อหาคำตอบ ที่ถูกต้อง ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 และ 5 ซึ่งว่าด้วยเรื่องการใช้ตัวนำอนุประโยค เช่น การใช้คำว่า who , which, whom, และ where เป็นต้น นักเรียนผู้ที่เข้าใจได้เร็วกว่าเพื่อน จะออกมาอธิบายหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนได้ฟังเมื่อครูบอก

4. เมื่อนักเรียนพบกับปัญหา จะช่วยกันเฉลยคำตอบ และร่วมกันอภิปรายคำตอบอีกครั้ง ซึ่งวิจัย ได้สังเกตพฤติกรรมนี้จากแผนการเรียนรู้ที่ 2 ว่าด้วยเรื่อง การเดาคำศัพท์จากการวิเคราะห์คำที่มีความหมายครอบคลุมคำอื่นเฉพาะกลุ่ม (Superordination) เช่น เมื่อนักเรียน พบคำว่า birds ในประโยคที่อ่านทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ยากที่อยู่ข้างหน้าคำว่า birds ได้ ซึ่งอาจจะเป็นชื่อของนก หรือประเภทของนกก็ตาม และพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกให้เห็นคือนักเรียนส่วนใหญ่จะช่วยกันเฉลยคำตอบ และร่วมอภิปรายกับครูในชั้นเรียน

ข้อสังเกตทั่วไป ผลจากการสังเกต พบว่า

1. นักเรียนช่วยกันอภิปรายและตอบข้อซักถามของคุณ เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ
2. นักเรียนทุกคนทำการบ้านส่ง และตรวจคำตอบพร้อมกันทั้งชั้น เช่นครูกุมอบหมายให้ไปค้นคำศัพท์เพิ่ม เป็นต้น
3. นักเรียนมีการซักถาม เมื่อไม่เข้าใจความหมายคำศัพท์ นอกจากที่ได้เรียนตามยุทธวิธีของแต่ละยุทธวิธีแล้ว
4. นักเรียนทุกคนเข้าเรียนตรงเวลาที่ครูได้นัดไว้ และมีเพื่อนที่จับสลากไม่ได้มาขอเข้าเรียนด้วย
5. นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือ และเข้ากลุ่มปฏิบัติการตามที่ครูกำหนดในแต่ละแผน
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจที่จะเรียน
7. นักเรียนมีความยินดี และออกมาอธิบายการใช้ยุทธวิธีหน้าชั้นเรียน หลังการเรียนรู้อบลง

จากการวิเคราะห์ผลการประเมินจากสภาพจริงโดยการสังเกต ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการสังเกตพฤติกรรมโดยทั่วไปภายในห้องเรียนทำให้ผู้วิจัย พบว่านักเรียนมีความสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาคำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้ถูกต้อง

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยนำผลการประเมิน จากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน จำนวน 30 คน ในแต่ละแผน จำนวน 5 แผน มาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาความสามารถของการทำ แบบฝึกหัด มาคิดค่าเฉลี่ย และแปลผล ดังปรากฏในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความสามารถการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนต่อการใช้ยุทธวิธีการเดาคำศัพท์

แผน / แบบฝึกหัด	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1	9.5	ดีมาก
2	8.5	ดี
3	9.0	ดีมาก
4	9.0	ดีมาก
5	9.4	ดีมาก

จากการวิเคราะห์ผลการประเมินจากสภาพจริงโดยการสังเกต ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการสังเกตพฤติกรรมโดยทั่วไปภายในห้องเรียน แสดงว่านักเรียนมีความสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาคำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้ถูกต้อง และนักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้อย่างมีประสิทธิภาพส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษา ผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

สมมติฐาน

การใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทจะทำให้ประสิทธิภาพการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นและถูกต้องตามบริบท

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก

1. ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โดยใช้เวลาดทดลองสอน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมเป็น 10 คาบ ไม่รวมการสอบก่อน และหลังการเรียน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยที่ได้ทำแผนการสอน ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท จำนวน 5 แผน ซึ่งประกอบด้วย ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ จากการวิเคราะห์บริบท 3 ด้าน คือ

1. บริบทด้านความหมาย จำนวน 2 แผนการเรียนรู้
2. ด้านเครื่องหมายวรรคตอน จำนวน 1 แผนการเรียนรู้
3. ด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค จำนวน 2 แผนการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการทดลอง ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและความถูกต้องของผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วดังนี้

1. แผนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แผนซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์บริบทด้านความหมาย บริบทด้านเครื่องหมายวรรคตอน และบริบทด้านการใช้ตัวนำอนุประโยค
2. บันทึกหลังการเรียนทุกแผนของนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้บันทึกการตอบคำถามตอบและการแสดงความคิดเห็น
3. บันทึกหลังการสอนของครู ประกอบด้วยความเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้บันทึกไว้ทุกแผน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมเวลาสอนทั้งสิ้น 10 คาบ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลองดังต่อไปนี้

1. ก่อนการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คนด้วยวิธีการจับฉลาก
2. จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ถึงวิธีการดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลองและวิธีการประเมินผลการเรียน
3. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท
4. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ตามเนื้อหา และระยะเวลาที่กำหนดโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน ซึ่งจัดสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น ด้วยยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 5 แผน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ
5. ผู้วิจัย และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเขียนบันทึกหลังการเรียนและ การสอนเมื่อจบแต่ละแผนการสอน
6. หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้สอบก่อนเรียน
7. ผู้วิจัยตรวจให้คะแนน การทำแบบทดสอบของนักเรียน
8. ผู้วิจัยรวบรวมประเด็นสำคัญบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน และของครูผู้สอน
9. วิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t- test แบบ Dependent
2. รวบรวมประเด็นสำคัญ ของแบบบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน และบันทึกหลังการสอนของครู มาสรุป และนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยร้อยละ และความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์ บันทึกหลังการเรียนของนักเรียน และบันทึกหลังการสอนของครูทั้งหมดมาวิเคราะห์และสรุปผล

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าผลของการนำเสนอครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนจะได้บทเรียนด้านการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าฯ ที่ได้รับการสอนโดยการใช้อุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท มีความสามารถเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษา ผลของการใช้อุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าฯ ที่ได้รับการสอน โดยการใช้อุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท พบว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่อง จากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนโดยการใช้อุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความหมาย เครื่องหมาย และการใช้ตัวนำอนุประโยค ทำให้นักเรียนรู้จักเลือกใช้ และนำยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทมาใช้ ประกอบกับได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จึงทำให้นักเรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่ทราบมาก่อนได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ ดังผลลัพธ์ที่ได้จากบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ช่วยในการอ่านได้ถึงร้อยละ 88.01 และผลการวิเคราะห์บันทึกหลังแผนการสอนของครู พบว่า นักเรียนมีความสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทได้ถูกต้อง ทุกคนในชั้นเรียน มีพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้คือ มีความตั้งใจ สนใจ สนับสนุน และให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมการสอนของครู ทุกคนส่งการบ้าน และร่วมกันอภิปรายคำตอบในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท สอดคล้องกับแนวคิดของ (Gifford. 1994) พบว่า การสอนอ่านโดยการใช้การใช้ตัวชี้แนะจากบริบท ทำให้ผู้เรียนของกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มตัวอย่างมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

2. เนื้อหาที่คัดเลือกนำมาใช้สอนมีความชัดเจน และเข้าใจง่าย โดยเฉพาะตัวชี้แนะของบริบทแต่ละชนิดมีความแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น บริบทชนิดคำจำกัดความ ซึ่งมีคำว่า mean, means, is called, is, was และ were เป็นต้น คำศัพท์หรือกลุ่มคำศัพท์ที่ตามหลังตัวชี้แนะเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่มาอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจได้ กล่าวได้ว่านักเรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจได้ จากการพิจารณา คำศัพท์ หรือกลุ่มคำที่แวดล้อมคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ โดยมีตัวชี้แนะเป็นสื่อบอกความหมาย ทำให้นักเรียนไม่ต้องมาเสียเวลากับการค้นหาความหมายในพจนานุกรม จากบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนรู้จักคำศัพท์มากขึ้นคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 93.34 และจากบันทึกหลังการสอนของครู พบว่า นักเรียนมีความสามารถทำแบบฝึกหัดโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมากซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เฟรดริคสัน (Fredrickson. 1994: 1-5) ว่าคำศัพท์เป็นหัวใจสำคัญของการสอนภาษาต่างประเทศ และวิธีที่ดีที่สุดในการสอนคำศัพท์คือ การสอนโดยวิธีฝึกการใช้คำศัพท์ในบริบท ซึ่งการสอนวิธีนี้จะเป็นพื้นฐานอย่างดีในเรื่องของการอ่าน เพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษคำหนึ่งๆอาจมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของรูปประโยค ที่คำศัพท์ คำนั้นปรากฏอยู่และบริบทเป็นส่วนที่ช่วยแนะเกี่ยวกับความหมายของคำที่เรายังไม่ทราบซึ่งมาจากการสังเกตคำ หรือประโยคที่อยู่ใกล้กับคำที่ไม่ทราบความหมาย

3. การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกครั้ง โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม และมีบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน เพื่อช่วยกันอภิปรายหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข และส่งผลให้นักเรียนพัฒนาด้านทักษะการอ่านดีขึ้น ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้นคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้ร้อยละ 92.67 ทั้งนี้ผลจากการวิเคราะห์บันทึกหลังแผนการสอนของครู พบว่า

นักเรียนมีการร่วมอภิปรายตอบข้อซักถามครู ตั้งใจทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน เข้าเรียนตรงเวลา ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้น ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ วิสเซอร์ (Visser. 1990) ได้ทำการศึกษาผลลัพธ์ของเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์โดยการให้ภาระงานที่สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรียน ในการหาความหมายคำศัพท์ โดยการให้คำนิยามและบริบท ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลอง กระตุ้นให้นักเรียนมีการอภิปราย เพื่อหาความหมายคำศัพท์ ถึงแม้ว่าผลของการวิจัยจะพบว่าทั้งสองกลุ่ม มีการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน แต่พบว่ากลุ่มทดลองใช้บริบทหาความหมายคำศัพท์ได้มากกว่ากลุ่มควบคุม

จากการศึกษาผลการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า มีความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น สามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลดังกล่าวได้แก่ วิธีสอนโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท 3 ด้าน เช่น ด้านความหมาย ด้านเครื่องหมาย และการใช้ตัวนำอนุประโยค เนื้อหาที่คัดเลือกมาสอน ตัวชี้แนะของแต่ละบริบท มีความชัดเจนเข้าใจง่าย และมีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้วยปัจจัยดังกล่าวสามารถจัดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านและเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการความคิด รู้จักการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากบริบท และรู้จักบริบทชนิดต่างๆ ซึ่งถือเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ได้ และส่งผลทำให้นักเรียน เกิดความชำนาญ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยในการจัดการเรียนรู้

1.1 ครูควรเลือกบทอ่านหรือเนื้อหาที่นำมาใช้สอนควรให้เหมาะกับสภาพของนักเรียน ควรคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน แต่ทั้งนี้ควรรักษามาตรฐานของระดับชั้นที่เรียนด้วย

1.2 ควรจัดกิจกรรมเสริมแรงความสนใจของนักเรียน ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เช่น ควรจัดกิจกรรมฝึกให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกัน รู้จักการคิดและวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ร่วมกัน และฝึกให้นักเรียนรู้จักการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน หรือต่อชุมชน

1.3 ควรมีการปรับปรุงแผนการสอนด้านการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่เสมอตลอดไป

2. ข้อเสนอแนะในการจัดทำกรวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในด้านการอ่านให้ดีขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ตติยา เมฆประยูร. (2544). การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร. ปรินฎยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า.(2546). ผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนช่วงชั้นที่3 ปีที่3 ประจำปีการศึกษา 2545. เอกสาร.กรุงเทพฯ :โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
- นเรศ สุรสิทธิ์. (2548). การแปลภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคง่ายๆ. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย.
- ประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์. (2543). การเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบททางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินฎยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (ภาษาศาสตรประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พลชัย วิริยะสมบัติ. (2539). การวิเคราะห์กลวิธีในการคาดเดาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินฎยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี เล็งมณี. (2543). การศึกษาความรู้คำศัพท์หลากหลายความหมายในบริบททั่วไปและบริบททางวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินฎยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (ภาษาศาสตรประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2542). การอ่านภาษาอังกฤษ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รามคำแหง มหาวิทยาลัย.
- พิกุล บุญยรัตพันธ์.(1999).*Reading in English for General Purposes*.กรุงเทพฯ:ศูนย์การพิมพ์ดวงกลม. มหาวิทยาลัยมหิดล. (2548). *Context Clues*. Retrieved November 24, 2006, from <http://www.sc.mahidol.ac.th/sslg/reading/unit2>. (Online)
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.(2545). เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ. หน้า 156
- เรวดี นีรัญ. (2537). สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ.ในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัฒนา บาลโพธิ์. (2523). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวนำอนุประโยคและบริบทกับความสามารถในการอ่านเอาความในวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยครูส่วนกลาง*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตภาควิชามัธยมศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์ ;และสมพิศ ป. สัตยาลักษณ์. (1999). *Concentrate of Critical Reading*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2535). *คู่มือเตรียมสอบอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สุนิจ สุตตันทวิบูลย์. (2543). *อ่านอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผล*. กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมสรวรรค์ พันธุ์เทพ. (2540). *การนำวิธีสอนแบบมุ่งประสิทธิผลไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและบรรยายภาคในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- สมุทพร เข็นเขาวนิช. (2540). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Arthur, Heilman W. (1987). *Middle and Secondary School Reading* , 2d ed. Ohio : Charles E. Merrill Publishing.
- Baker, William D. (1974). *Reading Skill*, 2d ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Boning, Richards A. (1995). *Cloze Connection F*. Singapore: Mc Graw-Hill.
- Burmeister, Lou E. (1975). *Words-From Prints to Meaning*. Phillipines : Addison-Wesly.
- Clarke, D.F. ;& Nation, I.S.P.(1980) Techniq“Guessing the Meaning of Words from Context: Strategies and use” System 8(3) : 211-217.
- Coady, J. ;& Huckin, T. (1999). Incidental vocabulary acquisition in a second language. *Studies in Second Language Acquisition* 21.
- Cook, Luella B. (1971) . *Language Factors Involved in Interpretation. In Developing Comprehension, Including Critical Reading, pp. 88-93*. Edited by Mildred A. Dawson. Delaware : International Reading Association.

- Collins, T.J.(1976). *A guide to Punctuation*. Bangkok: C I E L, m.d.p.1
- Crawley, Sharon J. ; & Mountain, Lee. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. 2 ed. Massachusetts: A Simson & Schuster.
- Deighton, Lee C. (1973). *Vocabulary Development*. New York : Macmillan.
- Ellis, Rod ;& Tomlinson, Brian (1980). *Teaching Secondary English*. London: Longman.
- Finocchiaro, Mary. (1974). *English as a Second Language from Theory Practice*. New York: Regent Publish Company.
- Fredrickson, Terry L. (1994). *Learn English by Fax*. Bangkok :Bangkok Post Publishing.
- _____.(1994). *Focus on Words*. Bangkok: Bangkok Post Publishing.
- Gallagher, Nancy.(1999). *Key to the TOFEL test*. NewYork: Delta system.
- Ghadessey, M. (1995). *Thematic Development in English Texts*. New York : Pinter Publisher.
- Gifford, Ann Porter. (1994). *An investigation of the effects of direct instruction in contextual clues on developmental reading students' ability to increase vocabulary and reading comprehension*. Dissertation Abstracts International.
- Goodman, Kenneth. (1993). The Reading Process. *Interactive Approaches to Second Language Reading*. Carrell, Patrical. 13.5 th ed. New York: Cambridge University
- Herman, P.A. ;& Weaver, R. (1988). *Contextual Strategies for Learning World Meaning: Middle Grade Study Look In, Look Out*. Paper presented at the annual meeting Of the annual meeting of the National Reading Conference. Tucson. AZ.
- Hook, J.N. ;& Stevens, Robert L. (1971). *Teaching Elementary Reading : Principles and Strategies*. New York: Harcourt Brace Jovanovick.
- Johnson, Dale D. ;& David,Pearson P.(1978). *Teaching Reading Vocabulary*. New York: Holt, Rinhart and Winston.
- Karlin, Robert. (1971). *Teaching Elementary Reading: Principle and Strategies*. New York: Harcourt Brace Jovanovich. Pp.194-195.
- Keen, Denis. (1985). *Developing Vocabulary Skills*. Massachusetts: Newberry House
- Lee, Donald W. (1970). *Harbrace Vocabulary Guide*. Harcourt Brace Jovanovich.
- Lefevre, Carl A. (1976). *Linguistic and the teaching of Reading*. New York :Mc Graw- Hill
- Long, Michael H. ;& Jack, Richards C. (1987). *Methodology in TESOL*. Singapore: Harper & Row Publishers.
- Lougheed, Lin. (1995). *The Prentice Hall Regents Prep Series for the TOEFL test Vocabulary and Reading Skills Builder*. New Jersey: Prentice Hall.
- Mckee, Paul. (1966). *Reading : Program of Instruction for the Elementary School*. Boston: Houghton Muffin.

- Nation, I.S.P. (1990) *Teaching and Learning Vocabulary*. Massachusetta: Newberry.
- Nation, Paul. (1980). *Strategies of Receptive Vocabulary Learning*. Guidelines.
3(20) : 18-23
- _____.(1975). *Advanced Reading :Goals, Techniques,Procedures*.
In the Art of TESOL Part two. P. 201-204.Washington D.C.:English teaching
Forum.
- Oxford, Rebecca; & Crookall, David. (1989). "Strategies and Learning Strategies." *Modern
Language Journal*. 73:4 (Winter).
- _____; & Scarcella, R.C. (1994). *Second Language Reading Among Adults:*
State of the Art in Vocabulary Instruction. System. 22.2.
- Praninskas, Jean.(1963). *Rapid Review of English Grammar*. Bangkok: Prae Pittaya. Pp 87, 282.
- Redway, K. (1991). *How to Be a Rapid Reader*. Illinois: National Textbook.
- Richards, J.C. (1994). *The Context of Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University.
- River, M. ;& Temperly, S.(1977).*Building and Maintaining on Adequate Vcabulary.Forum*.15(1):2-7
- Rodriguez, M. ;& Sadoski, M. (2000) ." Effects of Rote, Content, Keyword and Methods on
Retention of Vocabulary in EFL Classrooms" *Language Learning* 50,2 : 385-412.
- Roth, Audrey; & Camacho, Oliver. (1972). *Word People Use*. Massachusetts : Winthrop.
- Rubin, Dorothy. (1993). *A Practice Approach to Teaching Reading*. 2 ed.
- Rubin, Joan. (1979). *Sciolinguistic Aspects of Language Learning and Teaching*. London: Oxford
University Press.
- Tinker, Miles A.; & Mc Cullough, Contance M. (1975) *Teaching Elementary Reading*. 4 th ed.
New Jersy: Prentice- Hall.
- Villamin, Salazar S ;& Gatmaitan, Wilhelmina. (1987). *Developmental Reading*.
Quezon City : Phoenix Publishing House.
- Visser, Annette. (1990). " Learning Vocabulary Through Underlying Meanings : An Investigation
of an Interaction Techniques. " *RELC Journal* : 11-28.
- Wardhaugh, Ronald. (1976).*Improving Reading research*, eds. Delaware : International Reading
Association. P. 87
- Wiener, Harvery S. ;& Bazerman, Charles. (1998). *Reading Skills Handbook*. Boston:
Houghton Mifflin.
- Zintz, Miles V. (1975). *The Reading Process: The Teacher and the Learner*. 2 ed.
Iowa : WN. C Brown Company Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

- การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท
- เปรียบเทียบความสามารถการใช้ยุทธวิธี การเดาความความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท จำแนกตามข้อ
- เปรียบเทียบความสามารถการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.38	0.45	21	0.33	0.27
2	0.43	0.45	22	0.60	0.55
3	0.43	0.54	23	0.50	0.45
4	0.38	0.47	24	0.52	0.64
5	0.33	0.55	25	0.36	0.73
6	0.57	0.45	26	0.50	0.45
7	0.31	0.67	27	0.50	0.45
8	0.43	0.48	28	0.45	0.55
9	0.33	0.58	29	0.43	0.27
10	0.48	0.56	30	0.43	0.54
11	0.45	0.55	31	0.55	0.27
12	0.38	0.36	32	0.33	0.55
13	0.60	0.55	33	0.36	0.64
14	0.36	0.73	34	0.43	0.73
15	0.31	0.49	35	0.36	0.73
16	0.31	0.58	36	0.36	0.64
17	0.38	0.49	37	0.60	0.73
18	0.31	0.58	38	0.40	0.64
19	0.38	0.45	39	0.38	0.64
20	0.38	0.36	40	0.33	0.45

ตาราง 6 เปรียบเทียบความสามารถการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	คะแนนก่อนการทดลอง (40)	คะแนนหลังการทดลอง (40)	ผลต่าง
1	2	4	2
2	14	15	1
3	7	16	9
4	4	6	2
5	2	4	2
6	15	16	1
7	16	16	0
8	12	20	8
9	8	22	14
10	20	22	2
11	6	9	3
12	21	22	1
13	7	20	13
14	15	17	2
15	22	28	6
16	16	17	1
17	4	8	4
18	13	22	9
19	4	16	12
20	14	21	7

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนก่อนการทดลอง (40)	คะแนนหลังการทดลอง (40)	ผลต่าง
21	13	14	1
22	19	22	3
23	17	18	1
24	16	19	3
25	12	22	10
26	13	15	2
27	7	9	2
28	12	19	7
29	12	26	14
30	16	24	8
31	10	26	16
32	15	15	0
33	14	20	6
34	6	17	11
35	10	20	10
36	16	19	3
37	16	22	6
38	11	21	10
39	12	22	10
40	7	16	9

ตาราง 7 เปรียบเทียบการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทก่อนและหลัง
การทดสอบ

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
1	26	31	5	25
2	22	25	3	9
3	15	22	7	49
4	15	18	3	9
5	15	28	13	169
6	10	12	2	4
7	19	23	4	16
8	17	32	15	225
9	9	15	6	36
10	9	14	5	25
11	11	14	3	9
12	17	27	10	100
13	8	27	19	361
14	11	25	14	196
15	19	27	8	64
16	14	25	11	121
17	12	26	14	196
18	10	13	3	9
19	11	13	2	4
20	23	29	6	36

ตาราง 7 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
21	11	29	18	324
22	18	26	8	64
23	21	32	11	121
24	18	22	4	16
25	24	29	5	25
26	20	23	3	9
27	15	31	16	256
28	8	27	19	361
29	13	29	16	256
30	30	34	4	16
รวม	471	728	$\Sigma D = 257$	$\Sigma D^2 = 3,111$
คะแนนเฉลี่ย	15.70	24.26	8.56	103.70

ภาคผนวก ข.

- แบบทดสอบความสามารถ การเดาความหมายภาษาอังกฤษจากบริบท
- ตัวอย่างแผนการสอน
- แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักเรียน

6. It was not a neat, modern- looking apparatus like a telephone, camera, or radio.
This one had many parts spread over the table, all connected to a small box in the middle.

The word “apparatus” refers to _____.

- a. modern – looking
 - b. parts spread over the table
 - c. telephone, camera and radio
 - d. a small box
7. Needle and thread are indispensable tools for a tailor; without them he would not be able to work.

The underlined word means _____.

- a. important
 - b. poor
 - c. different
 - d. difficult
8. Kewin is a biographer, that is, a person who writes about someone’s life.

The underlined word means a man _____.

- a. who writes about someone’s biography.
 - b. who writes about someone’s traveling.
 - c. who writes about someone’s studying.
 - d. who writes about someone’s working.
9. At last they were finished. It had taken them all they to move into their new apartment. They were ready to prepare dinner when they discovered they had no utensils – not even a single knife or spoon.

The underlined word refers to _____.

- a. appliances
 - b. kitchen tools
 - c. machines
 - d. materials
10. A: Do you participate in one of the most popular avocations, such as jogging, tennis or gardening ?

B: Gardening.

The underlined word refers to _____.

- a. jobs
- b. hobbies
- c. games
- d. works

11. My mother was very devout person. For example, she always said her morning and evening prayers, went to church every Sunday, and tried to do her best.

The underlined word means _____.

- a. she likes to pray everyday
 - b. she goes to church every Sunday
 - c. she believes in god or religion deeply
 - d. she tries to do her best
12. When I visited Canada last year, the weather was frigid, that is, very cold.

The underlined word means _____.

- a. icy
 - b. dry
 - c. wet
 - d. warm
13. Mon drained the spaghetti in the colander or strainer before adding the sauce.

The underlined word means _____.

- a. spaghetti
 - b. strainer
 - c. sauce
 - d. meals
14. Both facsimile (known as fax) and electronic mail (email) are ways of sending documents.

The underlined word "facsimile" means _____.

- a. telephone
 - b. reproduction
 - c. sender
 - d. receiver
15. A person's talent is his ability and skill.

The underlined word means _____.

- a. enjoyment
 - b. delight
 - c. gift
 - d. diligence
16. The main subjects in the English Department are : English for business, English for hotel and English for tourism.

The underlined word means _____.

- a. works
- b. courses
- c. jobs
- d. reports

17. Our mother was a simple modest, unassuming person ; but we all respected her.

The underlined word means _____.

a. cared	b. repeated
c. prayed	d. attracted

18. He was a brave, big – hearted man ; and we all honored him.

The underlined words mean _____.

a. frank	b. selfish
c. self confident	d. foolish

19. Various means of conveyance - for example, cars, subways, and ships are used in world- wide.

The underlined word means _____.

a. transportation	b. journey
c. road	d. bridge

20. Nickels, dim, dollars, and other kinds of legal tender are used to purchase goods.

The underlined words mean _____.

a. import	b. money
c. export	d. gold

21. According to Indian custom, a great down of money and object is given to the bridegroom, in other words, it is a dot.

Dot means _____.

a. interest	b. dowry
c. Indian custom	d. giving meals to the others

22. Canines, such as collies, pugs, and poodles, are good pets.

Canines mean _____.

a. cows	b. reptiles
c. dogs	d. cats

23. Full – color pictures are printed using only black and three colors : yellow, cyan (a light blue) and magenta (a light purple).

The underlined word “cyan” means _____.

- a. greenish blue
- b. redish blue
- c. navy blue
- d. dark blue

24. The underlined word “magenta “ (item 23) means _____ .

- a. reddish purple
- b. greenish purple
- c. black violet
- d. dark purple

25. Edifices, such as skyscrapers and condominiums, are found in cities.

The underlined word means _____.

- a. high buildings
- b. houses
- c. bridges
- d. roads

26. The soldiers advanced down the small deep – sided gulch (a narrow valley) into an ambush.

The underlined word means _____ .

- a. gorge
- b. plain
- c. mountain
- d. hill

27. The orator walked into the stage, placed his notes on the podium, and adjusted the microphone as he looked at the audience.

The underlined word means _____.

- a. writer
- b. speaker
- c. editor
- d. journalist

28. The philosopher Descartes helped establish dualism (the separation of mind and body)

The underlined word means _____.

- a. double
- b. humanism
- c. religion
- d. thing

29. Some crustaceans, such as shrimp and lobsters, can be eaten.

The underlined word means _____.

- a. crusted animals
- b. boned animals
- c. mammals
- d. reptiles

30. The cold – cellar was where the farmers stored their fruits and vegetables for winter.

The underlined words mean _____.

- a. kitchen
- b. cave
- c. storeroom
- d. yard

31. A good gardener is one whose plants are healthy.

The underlined word means _____.

- a. the person who works with plants
- b. the person who works in the park
- c. the person who works in the field
- d. the person who works in the zoo

32. New 's Year's Eve is a night when Jeff fun with his friends

The underlined words means _____.

- a. a night when people have exchange money
- b. a night when people have amusement
- c. a night when people have working
- d. a night when people have praying god

33. Last week we went to Bangsaen, we visited the aquarium, where we saw a strange fish living in glass.

The underlined word means _____ .

- a. well
- b. sea
- c. laboratory
- d. museum

34. January 17 is St. Anthony's Day in Mexico, It's a day when people ask for protection for their animals by bringing them to church.

The underlined words mean _____ .

- a. It's a day for healthy.
- b. it's a day for thanks giving.
- c. It's a day for ghost.
- d. It's a day for defending animals

35 Mr. Miller bought a hygroscope, which shows changes in moisture in the air.

The underlined words means _____ .

- a. a tool which is used in measurement of the pressure of air
- b. a tool which is used in measurement of the temperature of air
- c. a tool which is used in measurement of the purification of air
- d. a tool which is used in measurement of the moisture of air

36. Mrs. Johnson thought she was a prophet who could forecast future events.

The underlined word means _____ .

- a. predictor
- b. fortune- teller
- c. speaker
- d. nun

37. February 14, is the day when people give cards and presents to the ones they love.

- a. Valentine's Day
- b. Environment 's Day
- c. Thanks giving's Day
- d. Labor's Day

38. The government is trying to improve living conditions in ghettos, where Many poor people live.

The underlined word means _____ .

- a. lodges
- b. buildings
- c. churches
- d. habitats

39. Electric power plants use turbines, which are engines that run by steam or water to produce electrical energy.

The underlined word means _____ .

- a. turbo-generators
- b. diagrams
- c. turbo- propeller
- d. diameters

40. An ancient ship which was discovered near lake Ontario may be of a long time. The underlined word means _____ .

- a. antique ship
 - b. new ship
 - c. amazing ship
 - d. micro ship
-

ตัวอย่างแผนการสอน

เรื่อง การเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทชนิดคำจำกัดความ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ภาคเรียนที่2 ประจำปีการศึกษา 2548 เวลา 1 คาบเรียน (50 นาที)

สาระสำคัญ

การที่ผู้เขียน เขียนตำราในวิชาต่างๆ มักใช้คำศัพท์ยากหรือศัพท์เฉพาะที่ผู้เขียนคาดว่าผู้อ่านอาจไม่รู้จักร ผู้เขียนมักจะทำให้คำจำกัดความหรือความหมายของคำนั้นๆ ไปด้วยเพื่อเป็นการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยไม่ต้องเสียเวลาเปิดพจนานุกรม

มาตรฐานสาระการเรียนรู้

- มาตรฐาน ต.1.1-4 เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล ข้อความ และข่าวสาร จากสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ต.2.2-3 เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้เข้าสู่สังคมและอาชีพ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์ในขณะที่อ่านได้ถูกต้อง
2. นักเรียนเข้าใจความหมายของรูปประโยคและตอบคำถามได้ถูกต้อง
3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนรู้จักตัวชี้แนะ (Clues) จากบริบทชนิดคำจำกัดความ
2. นักเรียนเข้าใจความหมายของรูปประโยคและเนื้อหาที่กำหนดให้อ่านได้ถูกต้อง และตอบคำถามได้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนเดาความหมายคำศัพท์จากการดูตัวชี้แนะได้

เนื้อหาสาระ

ข้อความบริบทชนิดคำจำกัดความ (Definition)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอ

1. ครูนำเสนอเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนเดาความหมายคำศัพท์จากตัวอย่างบนกระดาน เช่น ประโยค A person who repairs shoes is a cobbler.

2. ครูขีดเส้นใต้คำ cobbler แล้วให้นักเรียนค้นความหมายคำศัพท์ในประโยคที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่ขีดเส้นใต้

3. นักเรียนอ่านประโยคใหม่บนกระดานอีกครั้ง เช่นประโยค

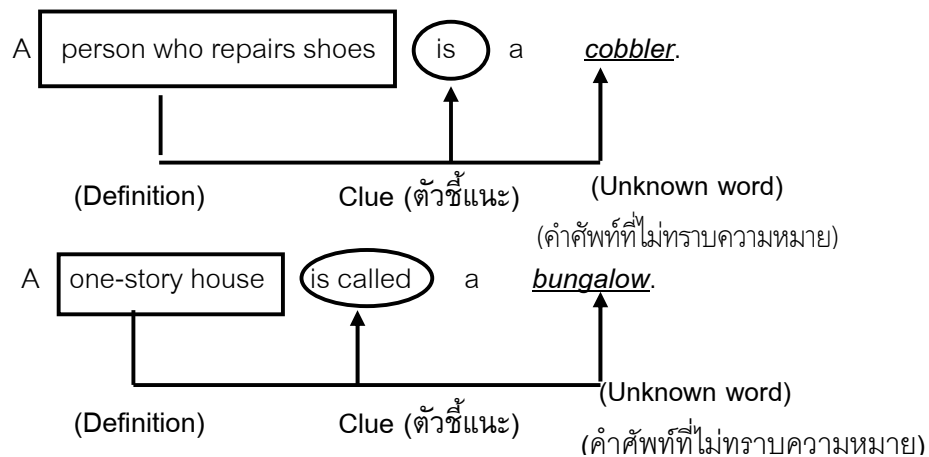
A one-storey house is called a bungalow.

4. นักเรียนเดาความหมายคำศัพท์ ที่ขีดเส้นใต้โดยดูจากคำใกล้เคียงในประโยคอีกครั้ง

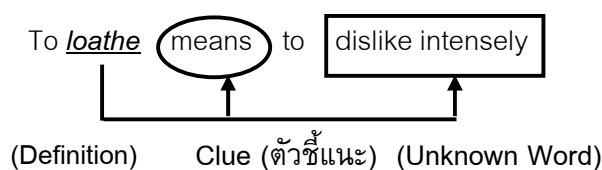
5. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่า อะไรทำให้นักเรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ที่กำหนดได้ทั้ง 2 ประโยค

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปว่า สิ่งทำให้นักเรียนสามารถนำมาใช้เดาความหมายคำศัพท์ที่กำหนดคือ บริบท (Context) ชนิดคำจำกัดความ (Definition)

7. ครูแสดงรูปประโยคที่ 1 และที่ 2 อีกครั้ง และทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบคำ is และ is called อีกครั้ง เช่นประโยค

8. ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับการใช้ตัวชี้แนะของบริบทชนิด คำจำกัดความ (Definition Clues) เดาความหมายคำศัพท์ตามประโยคที่นำเสนอ เช่นประโยค

9. ครูสรุปตัวชี้แนะของบริบทชนิดคำจำกัดความ ที่ช่วยเดาความหมายคำศัพท์ที่ปรากฏในประโยค เช่น is called, are said to, means, that is, is / are / was / were etc.

ขั้นฝึกใช้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ฝึกทำใบงาน (Worksheet) ที่กำหนดให้ และทำทุกคน
2. นักเรียนฝึกทักษะการอ่านด้วยวิธี การเดาความหมายคำศัพท์ จากการให้ Definition Clues (บริบทชนิดคำจำกัดความ)
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเฉลยคำตอบของตนเอง
4. ครูและนักเรียนทั้งชั้นร่วมกันอภิปรายคำตอบและสรุปอีกครั้ง
5. ครูอภิปรายอีกครั้งหากนักเรียนคนใดไม่เข้าใจคำตอบ

ขั้นนำไปใช้

ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าบริบทชนิดคำจำกัดความคนละ 2 ประโยคแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูร่วมอภิปรายและตรวจสอบความถูกต้องแล้วให้จดลงในสมุดงาน

สื่อการเรียนการสอน

1. ตัวอย่างประโยค
2. ใบงาน (Worksheet)

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล
 - 1.1 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ และการตอบคำถาม
 - 1.2 ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ตัวชี้แนะประเภทคำจำกัดความ
2. เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - 2.1 สังเกตจากสภาพจริง จากการทำใบงานที่กำหนดให้
 - 2.2 เกณฑ์การวัดความสามารถการทำแบบฝึกหัด

บันทึกหลังแผนการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทชนิดคำจำกัดความ (Definition analysis) ได้ถูกต้องหรือไม่ เพียงใด ?

1.1 การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกขณะครูทำการสอน

.....

.....

.....

.....

1.2 การสังเกตสภาพโดยทั่วไปในห้องเรียนภายในชั่วโมงเรียน

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดโดยการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทชนิดคำจำกัดความได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เพียงใด?

เกณฑ์การวัด	9 - 10	หมายถึง	ดีมาก
	7 - 8	หมายถึง	ดี
	5 - 6	หมายถึง	พอใช้
	3 - 4	หมายถึง	ค่อนข้างพอใช้
	0 - 2	หมายถึง	ควรปรับปรุง

Worksheet (Definition analysis)

Name.....

Directions : Read the following statements and find the clue that signals the meaning of each underlined word or phase. Write the clues and the meanings of the words in the blanks provided.

1. To loathe means to dislike intensely.

Clue :

Loathe means

2. A cat's claw is a tool used to draw nails out of wood.

Clue :

Claw is

3. The main sections of a story-book are called chapters.

clue :

Chapters means

4. A word that has similar meaning to another word is called a **synonym**.

Clue :

Synonym is

5. A house wife must be careful about getting rid of garbage that is, the waste of the food.

Clue :

Garbage means

Directions : Read the following information and choose the correct meaning for each underlined word.

6. There are two lions in the cage. The male lion has a ring of long hair called a mane around his head.

The underlined word means

a. hair on the neck of a lion.	b. male lion with long hair.
c. male lion with curly hair.	d. hair on the forehead of a lion.

7. A person's talent is his ability and skill.

The underlined word means

a. natural gift	b. good memory
c. bright idea	d. basic skill

8. When some or all of the water is removed from milk the product is called concentrated milk.

"concentrated milk" is

a. milk with little or no water.	b. milk with a lot of water.
c. milk with water mixed in it.	d. milk with sugar added.

9. Alfred is sitting on a stool in the kitchen. A stool is a seat with legs but no support for your arms or back.

The underlined word means

a. a long seat made of wood.	b. a moveable seat with arms.
c. a seat in the kitchen.	d. a seat without back.

10. The most outstanding thing about his wife is her extravagance. She always spends money wastefully on costly beautiful clothes and make-up.

The underlined word means

a. waste	b. person
c. rich	d. appearance

ชื่อ นามสกุล.....

แบบบันทึกหลังการเรียนรู้เรื่อง

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักเรียนสามารถใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทมาช่วยในการอ่าน
ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนรู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาวเสาวณีย์ ภัฏฐาไกร
วัน เดือน ปีเกิด	วันพฤหัสบดี 11 กุมภาพันธ์ 2497
สถานที่เกิด	โรงเรียนพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 7 / 317 หมู่ที่ 5 หมู่บ้านจิมรร ถนนรามคำแหง กรุงเทพมหานคร 10240
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ครู คศ. 2 (อาจารย์ 2 ระดับ 7)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า 248/89 หมู่บ้านสัมมากร แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2514	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกิตติคุณวิทยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2516	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนผดุงศิษย์พิทยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2521	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2548	ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร

